

KÖR-HÁZUNK

2005. november • II. évf. 5. szám

JÓSA ANDRÁS KÓRHÁZ FOLYÓIRATA

Megyénkben járt az egészségügyi miniszter

A tartalomból:

- 10 milliárd egészségügyi fejlesztésekre
- Jogszabály változás a fekvőbeteg-szakellátásban
- Megújult a Tüdőgondozó Intézet
- Értékeltek a Jósa pályázatokat
- Nemzeti Ünnepünk

10 milliárd egészségügyi fejlesztésekre

M e g y é n k b e n j á r t a z e g é s z s é g ü g y i m i n i s z t e r

2005. szeptember 22-én „villámlátogatást” tett megyénkben **dr. Rácz Jenő** egészségügyi miniszter és kíséretében **dr. Vojnik Mária**, a tárca politikai államtitkára.

Az egész napra tervezett program a délelőtti órákban kezdődött a Jósa András Megyei Kórházban, ahol először dr. Pintérné dr. Gönczi Ágnes főigazgató mutatta be a régi sebészeti épület átalakítási tervét, melyhez elnyerte a kórház

az 1,2 milliárd Ft-os uniós támogatást. A megyei kórházban látogatást tettek a beszámoló meghallgatása után az AITO-on, majd megtörtént az SBO fölött kialakított új Reanimációs Stúdió átadása, a szalagot a szakminiszter vágta át. Ezt követően az egészségügyi miniszter találkozott a szakfelügyelő főorvosokkal a sebészeti tömb nagy előadó-jában. A program befejezése-ként megtekintették a mentőállomást, ahol dr. Takács Zoltán az OMSZ főigazgató-

ja ismertette az új mentőállomás terveit, melynek építése hamarosan megkezdődhet. A látogatás következő állomása a Nagykállói Pszichiátriai Szakkórház volt. A kórház címzett forrás elnyerésére pályázik rekonstrukciós céllal. A program Fehérgyarmaton folytatódott a Szatmár-Beregi Kórházban. A megbeszélésen egyebek között arról is szó esett, hogy több mint 10 milliárd forint jut Szabolcs-Szatmár-Bereg megye egészségügyi intézményeiben azokra az egészségügyi fejlesztésekre, amelyek az itt élő emberek javát szolgálják.

Fehérgyarmaton a miniszter és az államtitkár számára dr. Vadász Mária a Megyei Egészségügyi Bizottság elnöke, főigazgató, találkozót szervezett az OEP, a Kórházszövetség és EGVE veze-

tőivel.

A látogatás alkalmával dr. Vojnik Mária elmondta, hogy az Egészségügyi Minisztérium az ország kórházaiban, így nálunk is már korábban felmérte az aneszteziológiai gépek műszaki állapotát, ennek eredményeként folytatják a rekonstrukciós programot. A miniszteri látogatás időpontjában utalás történt arra, amit a következő héten (szeptember 30-án) szintén a Jósa András Megyei Kórházban szervezett sajtótájékoztatón dr. Vojnik Mária hivatalosan is bejelentett, hogy nettó 7 milliárd forint kerül pályázat útján elosztásra, amely új al-tató és lélegeztetőgépek beszerzésére fordítható. A pályázatok elbírálása után legkésőbb jövő tavasszal kapják meg az intézmények az új eszközöket.

*Jakabné Harcsa Erzsébet
ápolási igazgató*

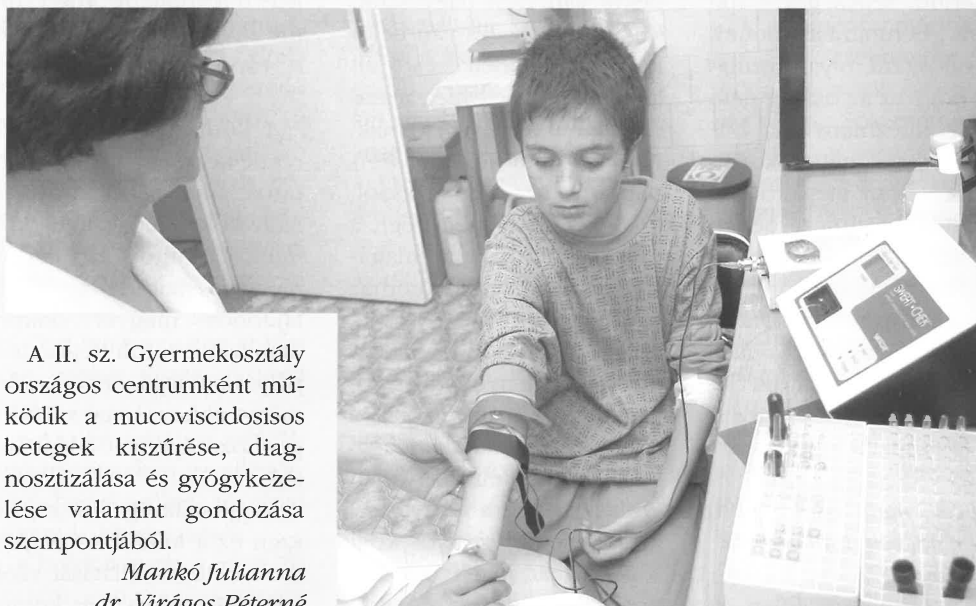

Új műszer a II. sz. Gyermekosztályon

Korszerű verejtékelektrolit-meghatározó készülék segíti a gyógyító munkát

A Roche Magyarország Rt. felajánlása alapján a II. sz. Gyermekosztály égisze alatt működő Beteg Gyermek Szüleinek Egyesülete 1 millió forint támogatásban részesült.

A támogatás jelentősen hozzájárult a korszerű verejtékelektrolit-meghatározó készülék (Wescor) megvásárlásához. A készülék biztosítja a gyors és objektív verejték Na és Cl értékek meghatározását, melynek révén a második leggyakoribb anyagcsere-betegség, a cystas fibrosis kiszűrhető, illetve diagnosztizálható.

A II. sz. Gyermekosztály országos centrumként működik a mucoviscidosos betegek kiszűrése, diagnosztizálása és gyógykezelése valamint gondozása szempontjából.

*Mankó Julianna
dr. Virágos Péterné*

Beruházások, felújítások a Jósa András Kórházban

Az eszközpark bővítése, az elavult épülettömbök felújítása, a szervezeti átalakítások, mind, mind a hatékonyabb munkavégzést, végső soron a minőségi betegellátást szolgálják – adta hírül a kórházban bekövetkezett és tervezett változásokról dr. Pintérné dr. Gönczi Ágnes a Jósa András Kórház főigazgatója.

100 milliós gép-műszerbeszerzést tervez a Jósa András kórház a közeljövőben. Hogyan, milyen forrásokból valósítják meg ezt a fejlesztést?

Évek óta először fordul elő, hogy ekkora összeget, nettó 7 milliárd forintot tudott elkülöníteni a szakminisztérium a kórházak gép-műszerpark korszerűsítésére, mely összegre pályázhatnak ezek az intézmények. Ebből a pénzből az elavult gépek, életmentéshez szükséges eszközök cseréjére lesz lehetőség, hiszen az altatógépek és respirátorok cseréje már régóta megoldásra váró probléma ebben a kórházban is. Most kedvező a helyzet, hiszen a minisztérium segítségével 100 milliós beruházást tudunk megvalósítani, olyan formában, hogy ez az összeg nem terheli intézményünk büdzséjét. Tartós bérleti konstrukciót valósít meg a szakminisztérium, ezt a bérleti díjat az elkülönített összegből fizetik. Kedvező az is, hogy a műszerek karbantartási, üzemeltetési, javítási költségeit is átvállalják, jelentős anyagi teherrel mentesítve ezáltal a kórházat.

Hová, mely osztályokra kerülnek ezek a műszerek?

Ez a beruházás főleg az intenzív osztályokat érinti, a

sebészeti osztályhoz tartozik egy 12 ágyas aneszteziológiai, intenzívterápiás osztály. A műszerek egy része, főleg a korszerű altatógépek a központi műtőbe kerülnek, a lélegeztető gépek pedig az intenzív osztályokra, ahol ezekre a gépekre van igen nagy szükség, hiszen kevés van belőlük, és a rendelkezésre állók sem felelnek meg maradéktalanul az elvárásoknak. Az is a minőségi műszerpark csere mellett szól, hogy ebben a megyében a progresszivitás legmagasabb szintjén álló kórház vagyunk, ami azt jelenti, hogy a környező egészségügyi intézményekből is fogadjuk és ellátjuk azokat a betegeket, akiknek magasabb szintű ellátásra van szükségük. Ez a feladat természetesen bizonyos költségekkel jár, melyet az OEP finanszíroz, de a gép műszer beszerzésben olyan

magasabb szintű kötelezettségeink is vannak, amelyeket csakis plusz forrásból tudunk megvalósítani.

A műszerpark fejlesztése mellett egy régóta esedékes beruházás is megvalósult, a Víz utcai Tüdőgondozó épületét is felújították. Miért vártak ilyen hosszú ideig ezzel a rekonstrukcióval?

A kórháznak nem állnak rendelkezésére azok a források, amelyekből egy ilyen nagy volumenű, mintegy 60 millió forintos beruházás megvalósítható lenne. A tulajdonos megyei önkormányzat területfejlesztési pályázata segítette az intézményt ahhoz, hogy a Tüdőgondozó épületét felújíthassuk.

Nagy szükség volt rá, hiszen ez a korábban csupán tbc-s betegek ellátását szolgáló intézet ma már komplexebb szolgáltatást nyújt.

Az utóbbi évek megváltoztatták a tüdőgyógyászati ellátást, hiszen manapság a funkcionális tüdőbetegségek (aszma, hörghurut stb.) kivizsgálása, felismerése került előtérbe, és ezekben a betegségekben szenvedők ellátása történt ebben a rendelőben, eddig igen kedvezőtlen körülmények között. Ezzel a beruházással pedig minőségibb betegellátást tudunk biztosítani a betegeknek. Az épületet már felújítottuk és megtörtént a bútorok cseréje is. Egy korszerű betegfogadásra méltó intézményt alakítottunk ki.

Összevonták az I-es és a II-es sebészeti osztályokat, ez csupán belső szervezeti, vagy a betegellátást is érintő átalakítás?

A kórház szakmacsoportos felállásban működik, ami azt jelenti, hogy azonos vagy hasonló profilú osztályok építészetiileg is egymáshoz közel tevékenykedve szakmacsoportot alkotnak, olyan formában, hogy közben ápolási és orvosszakmai mátrixszerű működést valósítanak meg. Az I-es és a II-es sebészeti osztályok majdnem azonos profillal működtek váltakozó ügyeleti struktúrában. A betegellátást nem érintő összevonás átláthatóbb hatékonyabb működést eredményez, egységes betegfelvételi és ügyeleti ellátással. Szakmai csapatokat alakítunk ki, az egyik ilyen nagy team érsebészeti profilú lesz. Ennek a változtatásnak a szakmai előnye az, hogy teamszerű működésben egységes kezelési és kivizsgálási protokoll és koncepció alapján a szakmai kollégium útmutatásai szerint egységes betegellátást valósítunk meg.

2005. július 1-jét követő jogszabályváltozások a fekvőbeteg szakellátásban

104/2005. (VI. 11.) Korm. rendelet az egészségügyi szolgáltatások Egészségbiztosítási Alapból történő finanszírozásának részletes szabályairól szóló 43/1999. (III. 3.) Korm. rendelet módosításáról – 2005. július 1-től hatályos:

- Járó-, fekvőkassza ösztönzése. A laborkassza, az MRI, CT, krónikus egyelőre külön maradt, de később várható ezek beolvasztása is. Az együttesen kezelt kereten belül a teljesítményegységek egyenértéke 100000 pont/súlyszám.

- A fekvőbeteg szakellátás finanszírozásánál a teljesítményvolumen meghatározásának alapja a 2003. évre súlyszámán elszámolt teljesítmény 98%-a. Egy megye vagy régió lakosságának aktív szakellátást végző egészségügyi szolgáltatói – a tulajdonosok/fenntartók jóváhagyásával – meghatározott időre, de legalább fél évre vonatkozóan dönthetnek az intézményi TVK-k együttes kezeléséről, a teljesítményvolumen átcsoportosításáról. Az OEP ellenőrző bizottságot működtet a teljesítményvolumen intézmények általi kihasználtságának értékelése és átcsoportosításának elősegítése érdekében.

- A kihasználatlan teljesítményvolumen 50%-ának átcsoportosítására félévente a TVK Ellenőrző Bizottság javaslatot tesz, melyet az egészségügyi miniszter hagy jóvá. Az átcsoportosított teljesítményvolumen keretre az OEP pályázatot ír ki a területi ellátottság, a progresszivitás és a szakmapolitikai elvek figyelembevételével, az esélyegyenlőség javítása érdekében. A pályázatokat a TVK Ellenőrző Bizottság elbírálja és jóváhagyásra megküldi az egészségügyi miniszternek.

- Az aktív fekvőbeteg és járóbeteg szakellátással egyaránt rendelkező intézmények teljesítményvolumene – az együttes kezelhetőség érdekében – az érvényes egyenérték szerint súlyszámán vagy pontszámán is meghatározásra kerülhet, a havi elszámolás során azonban ez a fekvőbeteg szakellátásban a depresszió nélkül elszámolható teljesítmény mennyiség növekedését nem eredményezheti.

2005. évi **XLIX.** törvény a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi **LXXXIII.** törvény és egyéb, az egészségüggyel összefüggő törvények módosításáról:

- Változtak a finanszírozási szerződéskötés feltételei új szerződésnél 2005. július 1-jétől, meglévőknél 2005. november 1-jétől. A működési engedély mellett feltétel, hogy ne legyen a szolgáltatónak köztartozása, amely esedékességének időpontja 60 napnál nem régebbi. Erre vonatkozóan nyilatkozni kell az egészségügyi szolgáltatónak, aki köteles bejelenteni később is, ha köztartozásának esedékessége lejárt

- 2005. július 1-jétől a finanszírozott egészségügyi szolgáltató felel az általa vagy a támogatással történő rendelésre jogosult orvos által a rendelésre vonatkozó jogszabályokban foglalt előírások megszegésével rendelt gyógyszer, gyógyászati segédeszköz és gyógyászati ellátás után. A szolgáltató felel érte, tehát az okozott kárt tőle vonjuk vissza, ő téríti meg.

- Az egészségügyi szolgáltató tekintetében az ellenőrzési hatásköröket törvényi szintre is kiterjesztették.

- Ezentúl csak a nem finanszírozott egészségügyi szolgáltató orvosával köt kü-

lön vényírási szerződést a MEP.

- Amennyiben a szolgáltató ellenőrzését végző OEP, illetve MEP megállapítja, hogy a hiányosságok szakmai előírások be nem tartására vezethetők vissza, az ellenőrzésről készült jegyzőkönyv másolatát meg kell küldeni a szakmai felügyeletnek és a Magyar Orvosi Kamara illetékes szervének, amennyiben pedig szükséges, az ellenőrzés során az OEP, illetve a MEP szakmai felügyeletet ellátó szervvel együtt jár el.

- A helyi önkormányzat az egészségügyi szakellátási kötelezettsége mértékét a szolgáltatói kapacitások tartós kihasználatlansága esetén – az egészségügyi szolgáltató szakmai véleményének kikérését követően – csökkentheti, illetve szakmai összetételét megváltoztathatja, amennyiben a járóbeteg szakellátás esetén az egy rendelési órára jutó esetek száma az adott szakma vonatkozásában az előző év átlagában legalább 20%-kal alacsonyabb az országos átlagnál, fekvőbeteg gyógyintézet ellátás esetén – fertőző osztály kivételével – az ágykihasználtság az adott szakma vonatkozásában az előző év átlagában legalább 20%-kal alacsonyabb az országos átlagnál.

113/2005. (VI. 25.) Korm. rendelet a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi **LXXXIII.** törvény végrehajtásáról szóló 217/1997. (XII. 1.) Korm. rendelet módosításáról

- Szűkült a beutaló nélkül igénybe vehető ellátások köre: bőrgyógyászat, nőgyógyászat, urológia, pszichiátria és addiktológia vehető igénybe beutaló nélkül, kivéve a sürgősségi ellátásokat hatályos 2006. július 1-jétől).

- A biztosítottat rehabilitációs ellátásra kizárólag a rehabilitációt megalapozó megbetegedés gyógykezeléséhez szükséges szakorvosi szakképesítéssel rendelkező orvos és e megbetegedéshez kapcsolódó esetleges szövődmények tekintetében illetékes szakorvos, illetve a rehabilitáció vagy fizioterápia szakorvosa utalhatja be.

31/2005. (VIII. 2.) EüM rendelet az egészségbiztosítási szakellátás társadalombiztosítási finanszírozásának egyes kérdéseiről szóló 9/1993. (IV. 2.) NM rendelet módosításáról – hatályos 2005. szeptember 1-jétől:

- 71 esetben főként endoszkopos sebészeti beavatkozások pontértékének jelentős növekedése.

- Súlyszámok változása az aktív fekvőbeteg szakellátásban. A HBCS súlyszámok csökkentek az alábbi szakmákban: ideggyógyászat, szemészet, tüdőgyógyászat, kardiológia, traumatológia, endokrinológia.

- Az egynapos beavatkozásokhoz rendelt HBCS-eket módosították.

8006/2005. (EüK. 14.) EüM. Tájékoztató amely a 8005/2002. (EüK. 23.) ESZ-CSM tájékoztatót módosította:

- 2005. szeptember 1-től módosult a járóbeteg Szabálykönyv. Sok esetben növekedett az egymást kizáró beavatkozások száma.

8007/2005. EüM. tájékoztató HBCS 5.0 besoroló tábla változásairól – hatályos 2005. július 1-jétől

- Elsősorban az alábbi szakmákat érintő változások: ideggyógyászat, szemészet, tüdőgyógyászat, kardiológia, traumatológia, onkológia, sebészet.

dr. Pataki László
igazgató
Egészségbiztosítási
Pénztár

Szakedolgozói Kongresszus értékelése

Ahogy a résztvevők látták...

2005. augusztus 18-19-én a Jósa András Megyei Kórház szervezésében került megrendezésre az Egészségügyi Szakedolgozók XXXVI. Országos Kongresszusa. Az eseményről már több fórumon olvashattunk. Integrált minőségirányítási rendszert működtető kórházként kíváncsiak voltunk a résztvevők véleményére is a kongresszussal kapcsolatban.

Kórházunk vezető auditora irányításával egy kérdőív készült el, mely a Konferenciátáskában volt megtalálható, így az országos rendezvény valamennyi regisztrált résztvevőjéhez eljuthatott.

A kérdőív 8 zárt és 2 nyitott kérdést tartalmazott. Összesen 99 db kitöltött kérdőív feldolgozására került sor.

Az **első** kérdés: *Megfelelő volt-e az Ön számára az előzetes tájékoztatás?*

A válaszadók 85%-a elégedettnek bizonyult, míg 15%-uk elégedetlenségről számolt be. Ez utóbbi csoportba tartozók „kevés”, illetve „hiányos” vagy „nem megfelelő” megjelöléseket használtak. A konferencia szervezésekor sajnos több előre kiadott időpontot, illetve határidőt nem tudtunk tartani, talán ennek tudható be az általuk megfogalmazott hiányosság.

A **második** kérdés: *Mennyire volt elégedett a szervezők, segítők munkájával?*

A kérdőívet kitöltők 99%-a „megfelelő”, illetve „elégedett” minősítést, 1% „elfogadható” jelzöt jelölte meg. A szervezőmunkában résztvevők valamennyien felelősnek érezve magukat, lelkes team-munkában összetartva gondoskodtak a rendezvény színvonaláról. Megtisztelő

volt főigazgató levele és anyagi elismerése a team tagjaihoz, melyben mindenkinek köszönetét fejezte ki az intézet menedzsmentje nevében, az előkészítésben és lebonyolításban nyújtott munkájáért.

A **harmadik** kérdés: *Elégedett volt-e a rendezvény helyszíneivel?*

A válaszadók az előző kérdéshez hasonlóan 99 %-ban „megfelelő” vagy „elégedett”, 1 %-ban „elfogadható” minősítést fogalmaztak meg. A Nyíregyházi Főiskola folya-

matosan megújuló, modern épületeivel valóban szerencsés választás volt. Rendkívül impozáns parkjával, klimatizált épületeivel, előadótermeivel megfelelő háttérrel nyújtott a Szakedolgozók hagyományosan megrendezésre kerülő Kongresszusának.

A **negyedik** kérdésünk: *Megfelelő volt-e a szállás, a szállodai elhelyezés?*

A felmérésben résztvevők 81%-a „kitűnő”, „elégedett” vagy „megfelelő” kategóriát jelölte meg, míg 10%-uk „teljesen elégedetlen” volt szál-

lásával. Az egészségügyi intézmények sajnos nem minden esetben tudnak munkatársaik részére drága szállodai elhelyezést biztosítani, ezért a szervezők a rendezvényeken az olcsóbb kategóriájú kollégiumi szálláslehetőséget is felkínálják. Előnye, hogy a rendezvény helyszínének területén volt megtalálható (reggeli étkezést is biztosító) a befogadóképességű kollégium is, míg egy drágább hotel attól távolabb, esetleg a város másik részében.

A **ötödik** kérdés: *Megfelelő volt-e az étkeztetés?*

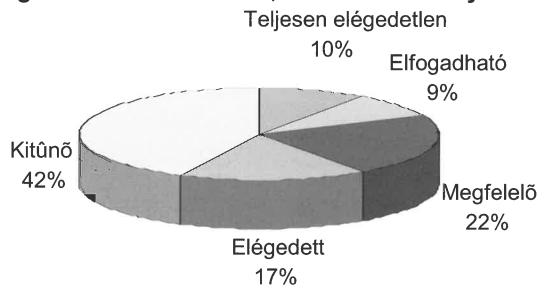
100%-ban „kitűnő”, „finom” illetve „megfelelő” jelzők használata, egyértelmű megelégedettségről tanúskodik.

A **hatodik** kérdésünk: *Megfelelő volt-e a technikai szolgáltatás (vetítés stb.)?*

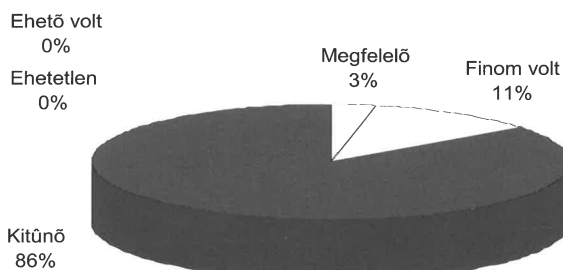
A válaszadók 95%-a „kifogástalan” illetve „élvezhető” kategóriákat jelölte meg, míg 5%-uk „jó” vagy „elfogadhatónak” véleményezte a technikai szolgáltatást. A termek előadásokra tervezettek, akusztikájuk ennek megfelelő, így a kisebb előadókban nem is volt szükség hangosításra. Az előadások anyagát az előadók színvonalas powerpoint formátumban készítették el, gyakran hangos bejátszásokkal esetleg kísérőfilmekkel illusztrálva. Intézetünk Informatika osztályának munkatársai a kongresszus mindkét napján minden előadóteremben felügyelték, segítették a tudományos tanácskozást.

A **hetedik** kérdés: *Mennyire nyerte meg tetszését a fakultatív program összeállítása?* kérdésre 99%-ban „nagyon

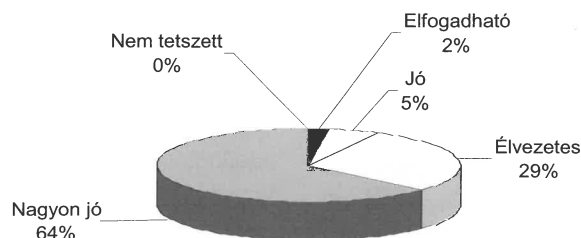
Megfelelő volt-e a szállás, a szállodai elhelyezés

Megfelelő volt-e az étkeztetés?

Mennyire volt elégedett a konferencia egészének lebonyolításával?

jó", "élvezetes", "jó" válaszokat kaptunk, 1%-a a kérdőívet kitöltőknek „nem tett” a fakultatív program összeállítására. A kétnapos rendezvény sajnos nem

Az észrevételek és javaslatok, vélemények nyitott kérdésnél a több napos konferencia igényét, a szervezési munka magas színvonalát, fakultatív programok bővíté-

adott lehetőséget arra, hogy még több esetleg több, időpontban is meghirdethető programot szervezzünk, az előadások idejével egy időpontban.

Nyolcadik kérdés: *Menynyire volt elégedett a konferencia egészének lebonyolításával?*

A kérdésre 93%-ban „nagyon jó” vagy „élvezetes” választ kaptunk, 7%-ban „jó” vagy „elfogadható” minősítést. „Nem tetszett” jelzőt egyik válaszadó sem jelölte meg.

Nyitott kérdések egyike a konferencia 3 legjobb előadójának megnevezése, amelyre 77 válasz érkezett, s összesen 67 főre adták le szavazatukat a konferencia résztvevői. A beérkezett válaszok és szavazatok alapján a konferencia legjobb előadója:

Pásztor Krisztina
(Semmelweis Kórház-Rendelőintézet, Miskolc)

Előadásának címe: Az egészségügyi dolgozók orvoshoz fordulási szokásai

sét, szállásra és az előadók előadásmódjára vonatkozó megállapításokat fogalmaztak meg.

Egy országos rendezvény megszervezése, lebonyolítása több hónapos team-munka. Azt gondolom, fenti adatok tükrében az Egészségügyi Szakdolgozók XXXVI. Országos Kongresszusa sikeresen zajlott, a hagyományokat továbbvittük, és képesek voltunk hozzátenni valami újat ebben a folyamatosan változó világban. Számos szakterület képviselője elmondhatta problémáját, vázolhatta kutatásának eredményeit, bemutathatták az egyes szakterületek összekapcsolódását, azok egymásra épülését. Részben bemutathattuk Nyíregyházát, a várost, a megye képviselőit a Jósa András Megyei Kórház vezetőit és munkatársait. Újabb lehetőséget kaptunk arra, hogy megismerkedhessünk az ország különböző pontjairól érkező szakdolgozó kollégáinkkal és egyben tovább képezve magunkat egy jó hangulatú kongresszus résztvevői voltunk.

Katona Michaela

A kórházi szociális munkások szakmai konferenciát szerveztek

Kórházunk Szociális Csoportja 2005. szeptember 16-án megrendezte „Az egészségügyi és szociális szolgáltatások szakmai minőségfejlesztése” című konferenciáját.

A továbbképzéssel az egészségügyi ellátás szakmai minőségfejlesztése és a szociális munka megítélésében történő alapvető szemléletváltás volt a célunk.

Az elmúlt években a szociális munkában is előtérbe kerültek az egészségüggyel kapcsolatos feladatok. Az egészségügyi intézményekben a szociális szakemberek jelenléte nélkülözhetetlen a holisztikus szemlélet megvalósításához. A szociális munkásnak egy összekötő szerepet kell betöltenie a gyógyító team és a beteg környezete között. A szociális munkás tevékenysége alapvetően befolyásolja az orvosi munka hatékonyságát, a gyógyító folyamat minőségét és nem utolsósorban a kórházak költséghatékonyságát.

Tass Emőke humánpolitikai osztályvezető ünnepi megnyitója után dr. Vancsó Ágnes, minőségügyi vezető „Minőségfejlesztés a betegközpontú ellátásban” című előadását hallgathatták meg a szociális és egészségügyi szakemberek. Ezt követően

Bognár Gyöngyi a győri Petz Aladár Kórház minőségügyi osztályvezetője tájékoztatta a hallgatóságot a team szerepéről az egészségügyi ellátásban. Dr. Szegei János osztályvezető főorvos „Gyakorlati szociális munka jelentősége a gyógyító folyamatban” című előadását követően dr. Exterdéné Zsurkai Ilona okleveles mentálhigiénikus ismertette a kommunikáció fontos szerepét az emberközpontú ellátásban. Az állófogadást követően Kádár Magdolna, az ISZCSEM vezető főtanácsosa tájékoztatta a szociális szakembereket a továbbképzési lehetőségekről, ezt követően Maczkó Mónika szociális munkás „Kliensközpontú betegellátás és gondozás” című előadását hallgathatták. Kovács Angéla szociális munkás „A hospice irányelvei, gyászfeldolgozás a betegellátásban” című előadását követően Nagy Edit okleveles mentálhigiénikus, főiskolai docens tájékoztatta a hallgatóságot a szakemberek pszichés fejlődési lehetőségeiről.

A konferencia záró akkordjaként Tass Emőke humánpolitikai osztályvezető átadta az „Év segítő szakembere” díjat Petrikovics Zsuzsanna, főelőadónak.

Ismét intézményünkben jártak a bobócdoktorok

A Vidor Fesztivál keretén belül 2005. szeptember 7-én – immáron harmadik alkalommal – intézményünkbe látogattak a Piros Orr Bobócdoktorok, akik vidámsággal teli játszóházat varázsoltak a kórház gyermekosztályain.

A kis betegek izgalommal, kitörő örömmel és vi-

dámsággal fogadták a bobócok színvonalas műsorát.

Csak remélni tudjuk, hogy ez a mára már hagyománnyá fejlődött produkció jövőre is sok meglepetéssel és jókedvvel szolgál kórházunk beteg gyermekeinek.

Gurályné Vitkai Viktória
szociális munkás

Hogy hány talentumot kapsz, arról nem tehetsz, de hogy megőrzöd-e, arról igen

Beszélgetés dr. Dolinay Tamással a II. Gyermekosztály osztályvezető főorvosával.

Dr. Dolinay Tamás osztályvezető főorvos úr, amint az köztudott, lapunk főszerkesztője is egyben. Pláne megírhatná hát a maga-magáról szóló Arc-Képet, és minden bizonnyal pontosabb, „irodalomból” is lenne az, mint beszélgetésünk csonka jegyzete, csak hogy ő, bár rúgkapált ellene, ezennel delikvens. Sok dologról sokféle szó esett közöttünk, de mi most inkább egyéniségének, ha nem is rejtett, de talán kevésbé ismert sajátosságaira figyeltünk, mi több, önmaga keletkezésének öndiagnózisára.

(Hadd tegyük ide ezúttal külön véleményünket is a főszerkesztő úr írásairól – úgy is megkérdezi néha. A Dolinay-írás sajátos problémalátás és hang-ütés. Kis karcolatai, szösszenetei, de versei is jellegzetes szerkesztésű és stílusú munkák. Módszere, hogy egy bizonyos, nagyvonalakban felvetett jelenséget átáramoltat szubjektumán, előhívva legbelsőbb érzelmeit, eligazító erejű mély- emlékeit, összeveti, ütközteti azokat a tárggyal, majd határozott Én-tudattal állást foglal. A számára nem kívánatosat elveti, ellenérzéseit dacosan kimondja, mégis szelíd mértéktartással él, jellegzetesen finom ironiával, nem jelentve ki, hogy személyes véleménye a kizárólagosan helyes és igaz, sőt véleményével sem meggyőzni, sem befolyásolni nem kíván, beéri azal, ha olvasóját – „a szög beverésével” – elgondolkodtatja.) Már csak ezért is érdemes próbálkozás ez a beszélgetés.

Én előroगतok a lapban, de rólam így, közvetlenül nem kellene – csak nehogy több utálóm legyen, mint eddig. Mert az is kockázatos, ha megmutatjuk leplezetlen arcunkat, az is, ha nem. Ha megteesszük, fölfedjük gyengéinket, esetleg védtelenek leszünk, talán még szégyenkezhetünk is. Ha nem, akkor meg miért élünk?

Elindulsz valahonnan, a talentum-osztásnál sorba állsz, hogy hányat kapsz, arról nem tehetsz, de arról hogy megőrzöd-e vagy gazdagítod, arról már igen. Személyes életünknek talán ez a legnagyobb felelőssége: mit teszünk hozzá, mit veszünk el belőle?

Onnan indultam, ahonnan mindenki más, én is elődeim testéből, szellemiségéből – az édesanyámból, aki patikus volt, apámból, aki orvos –, polgári háttér ez, több-kevesebb anyagi, szellemi és lelki szabadsággal, függetlenséggel, de eleve elkötelezettséggel. Apám tényező volt ebben a megyében, bár nagyon ismert és nagyon kedvelt ember, tiszta maradt, szeretett és szerény. Most, ahogy öregszem, egyre több jut eszembe róla. Visszahalálom mondásait, amikben sok humor és bölcsesség volt. Köszönöm nekik a családot, amibe belekerültem, amit ők teremtettek a szeretetükkel, köszönöm, hogy nem a semmiben nőttem fel, hogy nem a semmibe léptem onnan. A család muníciót adott nekem, mintát, kijelölte az utamat. Azt hiszem, elég kemény lelkű gyerek voltam, nagyon nehezen fogadtam el a külvilágot, megvolt a magam önmércéje – ezt megtartottam máig –, mindig tudtam, hány pénzű érek. Nem különlegesség ez, gondolom ezzel más is így van, megálázhatják, befektethetik, dicserhetik is, de el tudja helyezni magát.

A gimnázium, ahová jártam, nekem nem sokat adott, ezt utólag elég érdekesnek találom. Három szekértábor volt. A kollégisták, ők kedvezményezettek voltak, a legtöbb figyelmet kapták, aztán voltak a városiak, a többnyire intellektuál-gyerekek, akik valahogy mindenkit diszkrimináltak, mert ők voltak az elit, végül a bejárók, akik amolyan jöttmentnek számítottak, akik nem is voltak közösség. Emlékszem, a magyartanárom nem tudta elfogadni az én verselemzéseimet. Az volt a gondja, hogy két éles kard nem fér össze. Verseket írtam, de nem volt kinek megmutatni, inkább elhallgattam őket. A jó tanárok zöme akkorra már elment a tanárképzőbe, és a rangos Kossuth gimnázium a végére egy politechnikai iskola lett, minőségi munkára alkalmatlan.

Az egyetemet szerettem, az egy nagy fellélegzés volt nekem, tanultam, színészkedtem, fociztam, és írni kezdtem újra. Másod-, harmadéves koromtól egyik szerkesztője voltam a diáklapnak – azóta már ismert emberek, akikkel ott együtt dolgoztam: Bakó Bandi, Acél Géza, Dankó Pisti, Zöld Laci, Nagy István Attila – ez volt az én évjáratom, az igazi szellemiség, a kör, aminek része voltam. Abból az akkoriban kiszélesedett „látó-körből” ered, hogy nem lettem szakbarbár. Ott szilárdult meg önbecsülésem, hogy sötét, kiegyensúlyozatlan alaknak ne tartsam magam, innen az igény, hogy írok ma is, hogy örömmel veszek részt a lapszerkesztésben. Öncélú becsvágy ez, azt is mondhatom, hiszen a legteljesebben személyes véleményemet mondom ki, mit tartok fontosnak, mit lényegtelennek, mit jónak és szépnek, de ha bármi mást csinállok is, ugyanez az önzés, „öncélú-

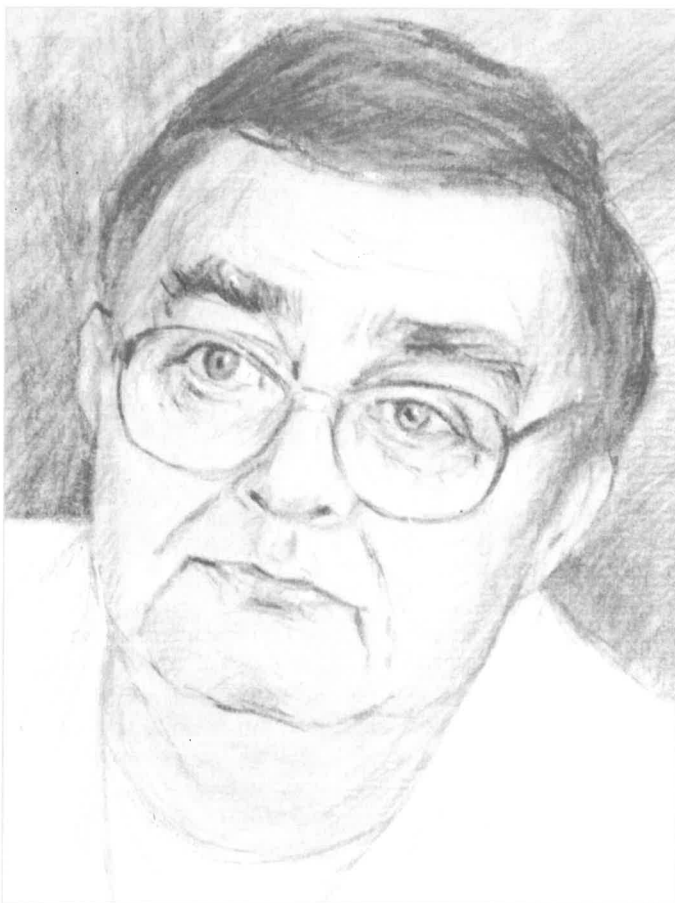
ság”, ugyanez a belső igény vezet.

Ennek a becsvágnak nagy kísértései vannak, nagy megtévedések történhetnének velem, kiderülhetne akár az is, hogy határozottan elkülönült létem az egyetemességet sérti, hogy a „JÓ” ellenére van. Csakhogy belső igényem az egyensúlyra, ha megtévednék, figyelmeztet és megvéd. Annaira öncélú vagyok, hogy már rezisztens a csábításokkal szemben. Ezért is látszik úgy, hogy van a magatartásomban valami kihívás, valami provokatív: Nézzétek, én itt állok, ez a véleményem ebben a billegő világban – „Én itt és most” –, és beverek egy szöveget, de sohasem Krisztus lábába! Én csak önmagam teszem próbára, csupán önmagam „szórakoztatom”. Azt is mondhatom, hogy ez tulajdonképpen önvédelem, mert csak azt igyekszem kikapcsolni, megoldani, ami személyesen ellenem van, és káromra működik. És miért? Mert sérülékeny vagyok, gyöngye, kiszolgáltatott, és nem akarok veszteni. De éppen a magam sérülékenysége tudatja, hogy más is, mindenki sérülékeny, és azt látom, hogy még sérülékenyebb az az értékrend, az az életelv, amit bár sohasem sajátítottam ki, de amivel mégis azonosítottam magam. Személyes tapasztalataim vittek idáig, kiábrándulásaim az úgynevezett közösségekből. Rájöttem, megértettem, tudomásul vettem: jó tett helyébe ne várj semmit – és ha ehhez tartom magam, már nem történik baki. Minden becsukott ajtó mögött rosszat sejtetek, nem tudom, ha benyitok nem akarnak-e az ajtó mögöttiek ártani. Sokan lehetünk így – gondolom én. Ennek a kis országnak mikor volt sikerélménye? Mintha mindig szólni akarna, de nem szól. Szól néha egy-egy valaki, akit, amíg bátor-

ságos, legfeljebb követ a sokaság, aztán magára hagyják, de ami nagyobb baj a jó ügyet is.

Az ember, ha figyel, jó esélye van megismerni az emberi világot, de nagyon nagy baj, ha megszokja és elfogadja, mint véglegességet. Ha még inkább figyel, akkor megértheti, megismerheti benne önmagát – megint csak gondolom én. Nem szerencsés magunkat különbnek látni, mint a környezetünkben élőket, viszont meg kell különböztetnünk mégis. A tudatom hasonló a többiekéhez, mégis egészen más. A többiek reakciója sokat elárulhat rólunk, de nem hiszem, hogy fenntartás nélkül el kellene fogadnunk, ahhoz túlzottan kellene igazodnunk. Én például magamat mosolygósabbnak gondolom, mint amit néha visszatükröznek rólam. Leszálló ágba vagyok, túl sokat nem tartogat nekem az élet, és a "tükör" se sokat változtat már rajtam. Nagy ára lenne, ha az ilyen-olyan okok miatt elfogult tükörképhez igazodnánk. Pontosabb kép az, amit magunk magunkról megtudhatunk, ha nem félünk meglátni és elfogadni. Önmagunknál nincs keményebb bíránk. A tükrönnézetektől, csakúgy mint a váteszektől, irtózom. A tükör állarcok viselésére ösztönöz, önállóságunk feladására, a végén szembesülésre: ki voltál, mire mentél? És a válasz valami ködös megbánás – hamarabb kellett volna önállósnak lennem. A vátesz, különösen a politikai, irritál, persze nem Kossuth, Széchenyi, soha nem azok, akiknek világos tettei vannak, akiknek sorsa többnyire tragikus. Azok irritálnak, akik a legnagyobb sodrásban is valahogy fennmaradnak. Ha négy-öt magyar ma összehajol, 17 szándék és vélemény. Van közöttük olyan, amelyik úgy gondolja, irányítania kell az én életemet, és kényszeríteni akar, odarángatna, ahol neki hasznos, és eközben még azt is elvárná, hogy boldogan

bégessek, de csak mint a birka. Elismerem, a demokráciában nagyon nehéz ügyködniük, csak hogy a manírok helyetti konkrét emberi magatartást én elvárom a politikában is. A kávé a kávé ízért iszom, cukrozva nekem csupán manír, az élet élet legyen, a szabadság valóságos szabadság és az ember: em-

ber. Ezért én abszolút liberális vagyok, saját elképzeléseimet követem, de amivel azonosulok, az nem emel engem senki fölé, nem ad nekem semmilyen hatalmat és nem is szolgál semmilyen formális hatalmat, nem alkalmas mások fölé hatalmasodni. A hatalom? Mindig szembe mentem az árral, nem kérdeztem, szabad-e az embernek önmagát szabad akarát követni.

35 éve dolgozom itt. Nagy hibám, hogy érzékenységem miatt rettenetesen sérülékeny vagyok. De nekem nem kell átmennem az utca másik oldalára, ha szembe jönnek velem, viszont sokan megsüvegelnek. Nem értek atrocitások a munkám miatt. Nem

emlékszem arra, hogy megátkoztak volna, és nem köptek le. Ha életem eredőjét nézem, úgy látom, kihoztam magamból nagyjából, ami bennem van. Bejárhattam a világot, mert szakmai respektusom alapján meghívtak. Apám azt mondta: fiam, akkor leszel megbecsült orvos, ha egy lépéssel előrébb jársz,

mint a többi, akkor figyelnek rád és megismernek. Ehhez sokat kell tanulnod, olvasnod, nyelveket kell tudnod. Jól tettem, hogy megfogadtam a szavát. Büszke vagyok arra, hogy innen, a kis Nyíregyházából kijutottam a világba. 42 elmúltam, amikor először külföldön jártam. Mi zárt világban éltünk, a fiam nemzedéke már szabadabb, 20 évvel előrébb tartanak. Büszke vagyok, hogy figyelnek szakmai írásaimra, de azt is látom, hogy általában irigyen néznek az ilyenekre, csak azt felejtik el, hogy a szakmai publikációk, a szakmai konferenciák örökösen visszahatnak a közvetlen gyógyításra. Hét könyv társszerzője vagyok, 37 elsőszer-

zős cikkem van, nem tudom hány társszerzős és volt legalább 400 előadásom különböző témákban. Ezeket fontosnak tartom, orvoshoz méltónak. Olyan igazi orvosról, aki nem publikál, nem tudok. És hogyan, mikor készülnek ezek a munkák? Szabadidőben, szombat-vasárnap, ünnepnap és éjszaka.

Az ifjú fölnéz az előtte járó orvosra, én az apámra néztem föl. A szemléletét csodáltam leginkább, azt a magatartását, amivel mindentől, mindenkitől független maradt. Rajta kívül, amikor már kezembem volt a mesterség, egyetlen mesterem *Szombathy Gábor* volt. Egyenesen járt, mintha deszka lett volna a hátában, vibráló, kreatív ember volt, sok jó gondolattal, annyiival, hogy rendszerezni is nehezen tudta. 7 éves orvos koromban főorvos lettem, ilyen alig volt az országban. 32 éves voltam, 20 évvel idősebbeket kellett irányítanom, az egész megye járóbeteg gyermekellátását bízta rám a főnököm, kölyök voltam még, de bízott bennem. 8 évig csináltam ezt, eleinte verejtékes munka volt, aztán megkaptam az osztályt. Engem az akkori kórházvezetés nem nagyon patronált, a megye nevezett ki a szakmai kollégium döntése alapján. Sokáig nevetséges, megalázó fizetésem volt, a legkevesebb a hasonló beosztásúak között. De a szakmában viszonylag jó voltam, volt respektusom kifelé, még két szakképesítést szereztem, a betegek gyógyultak, így megtűrtek, noha liberalizmusom némelyeket irritált.

A liberalizmus azt jelenti az én olvasatomban, hogy hagyjanak kibontakozni, és én önmegvalósítom magam, és a magam szabadságfogalma szerint majd én bekorlátozom magam. A kultúremler képes arra, hogy saját szabadsága fokát meghatározza a legfontosabb tilalmakat nem hágyva át, hiszen eleve jobbak személyes esélyei, ha a közösség minőségi érdekeit tiszteletben tartja. Sa-

ját magam körül forogva sokat gondolkodtam ezen. Viszonyom az emberekhez inferioris-superioris, a velem kapcsolatba kerülő ember nyerő, amíg nem sért, mert attól ő is megsérül. Nagyon nehéz nekem kifordulnom saját magamból, ha már bizonyos adottságokkal megáldott az Úr. Abból indulok ki, hogy adottságaimból mit manifestálok az emberek felé, mit veszek el tőlük, és mit kapok cserébe. Határait ott vannak, ahol semmit nem veszek el, ahol nem tartok igényt előjogokra, de ettől még nem kell a nyáj személtelen birkájává lennem. Nekem a saját lábamon kell megállnom és hagynom, hogy ezt rajtam kívül bárki hasonlóan megtehesse, csak ne álljon az enyémen. Autonóm lénynek tartom magam, és ebben van, furcsa módon valami irritáló a hatalom számára. Gyűlölöm azt a hatalmat, amelyik előtt kiszolgáltatott vagyok, amelyik korlátoz, rendelkezik, megítél. Ettől a hatalomtól távol tartottam magam, játszmáiban nem vettem részt. Vezető vagyok, de három napig rázom a lábam még éjszaka is, ha valamelyik beosztottamnak írásbeli figyelmeztetést kell adni. Másféle, rejtettebb hatalmak is vannak persze, amiket elfogadok, ilyen a gyógyítás is, de jobb, ha a gyógyító nem azonosítja önmagát a tudással, hanem csak szolgálója marad. Nagy baj, ha a becsvágy korlátlan. Bennem már nincs efféle, ha volt is, kifogyott lassan. Szorgalmam is célszerűbb lett, nem startolok rá a túlmunkákra, nem halmozom az „elvezeteket”, elég a pontosság és fegyelem.

Én filozofnak hittem magam, de hogy az is maradtam, apámnak köszönöm, aki azt mondta, ez egy elég független pálya, meghagyja neked az írás, a gondolkodás szabadságát, talán még többet is, mert akit meglőnek azt is gyógyíthatod, meg azt is, aki a lövést leadja. Ez meggyőzőtt. És akiket én a

magunk szakmájában becsüldök, az mind ilyen útravalóval jött hazulról, és az nem fogyott el, hanem több lett.

Gyermekekorvos vagyok, legfontosabb dolgom, hogy szakmámat, a gyógyítást a gyerekek között véghez vigyem. Ehhez hinniük kell bennem, s hogy hihessenek, elengedhetetlen, hogy szeressenek. Nem orvosi alanyok ők, nem csupán testek, hanem betegségükben végtelesen kiszolgáltatott lelkek, törekeny személyiségek. Félelem, rettegés, iszony, fájdalom, tudatlanság, olykor szégyenérzet, sőt büntudat, amiben vergődnek. Ebből kell kiragadni őket, letört figyelmüket elterelve innen kell a „kedvbe” fölemelni őket. Ezt nem lehet megkerülni, átugrani, elszemélyteleníteni a legjobb tudományossággal sem. Mosolyuk: remény, kedv, derű. Hogy gyógyulásukban maguk is részt vegyenek, erre a belső mosolyra van szükségük, az önfeledtségben megnyilvánuló, akár öntudatlan akaratra és reményre. Ezt nem tanítják az egyetemen. Ahhoz, hogy ebből kiragadd, megközelítsd, hogy rád figyeljen, hogy higgyen neked, hogy maga akarja, kívánja kezedből átvenni a kellemetlent, a fájdalmasat is, azonosulnod kell vele. Túl kell lépned a természetes empátián, meg kell jelenítened, el kell játszani, hogy vele vagy, hogy kedves és fontos neked, hogy megkülönböztetetten szereted. Meg kell mutatnod, meg kell jelenítened a mosolyt, a derűt, a kedvet – be kell vonnod a szent játékba. Mert a játék szent dolog, ha hibátlan, alaptevékenysége, ösnyelve az emberségnek. Színeszkedem, bohóc vagyok, ha kell, és nem esik nehezemre fáradtan sem, nem aláz meg, hanem fölemel, hivatásomhoz méltóvá tesz. Ahogyan belépsz, már azszal elkezdődik, ahogyan körbenézel, ahogyan szólsz. Játsszom, mert komoly, néha halálosan komoly a tét! Ez egy szép és becsületes játék. Nél-

külözhetetlen és abbahagyhatatlan. Infantilis? Aki így látja, lelke rajta. Hol kell nekem teljesíteni? A gyógyításban! – ami a játékkal nem sérül, hanem épül. Minden felületes véleménynel szemben, még csak tekintélyem sem sérül körükben, hanem növekszik. Úgy tapasztalom, ez a derűs, játékos modor személyes stílusom lett, választva-vállalt és kiteljesített egyéniségem végleges kisugárzása, amit munkatársaim is elfogadtak. Egy játékosra hangolt káromlás többet ér, mint a legkeményebb dörge-delem, hogy a megtűrhetetlen megszűnjön. Ez az én színészetem nem színlelés, nem megjátszás, hanem belső készítés, a bennem élő derű eltitkolhatatlan szükséglete.

Kényszerűségek között életem és élek ma is, mint mindannyian, és én bevalom: torzó vagyok.

Sok minden, ami elindult bennem, félbe maradt, megállt, valahol elakadt. Most már azt is ki tudom mondani, változni, jobbulni már nem tudok, és nem is akarok. Azok a félbehagyott utak már úgy maradnak. Mégis, a legfontosabbat elértem: tudom, ki vagyok, és jó érzés tudnom, hogy nem vagyok nyikhaj. Jó tudnom, hogy a helyemen vagyok, egyensúlyom megmaradt, lelki békém megvan. Most már azt is ki tudom mondani, hogy nem voltam mindig azonos önmagammal, hogy sok dolgomat rosszul kezeltem, nem úgy, ahogyan helyes lett volna. Vannak fájdalmaim, felver álmomból néha valami, hogy miért csináltam ezt vagy azt, és fáj, hogy gyerekkoromból is visszaütnek időtlenségeim – sz.. pali voltál! – mondja mai tudatom. Hiába vigasztalnának jó tetteim, sikereim, nem tudnak. Jó dolgaim természetesekek, ezért könnyen feledhetők, a rossz szak felejtethetetlenek, mert van bennük valami természetem elleni, tőlem idegen – mégis megestek. Nem önvizsgálat ez, nem valami tudatos lelki gyakorlat, magától

működik. Egy legnagyobb pozitívuma van az életemnek. Az, hogy haza tudok jönni. Haza! Hogy a családom ilyen jól sikerült, a gyerekeim, akikben gyönyörködhetem, akikre belül nagyon büszke vagyok. Megszolgálhatatlan, hogy van egy a tüneményes asszony-feleségem, aki engem el tud viselni. Szeretek itthon lenni, nem kíváncszom el sehova, megvalósul itthon amit szeretek. Nagy örömet lelem a magánrendelésben is, mert enyém minden felelősség, a siker és a kudarc is. Nem kell elvinni, már csak hivatalból is fölállalom a más balhéját. Itt engem keresnek, csak hozám jönnek, nem véletlenül, mint az állami szférában, és ez már személyes szaktudásomnak szól. Ez egy nyersen tisztességes viszony, a beteg személyesen tőlem várja a megoldást. És egyre nő a forgalmam, ha nem volna bizalmuk, elkerülnének. Pénz? Honorárium? Fontos, mert megbecsül, biztonságot ad, lehetőséget igényeim, kis hobbijaim kiélésére. Nem valami nagy pénz ez, nem vagyok lejmoló, inkább engedékeny. De személyes függetlenségemet azért a pénz is kiméri. Nincsenek nagy allűrjeim, nem élek nagy társasági életet, nem kártyázom, nem járok el inni – nem mintha bűnnek tartanám, csak nekem nem igényem és ellemnemre van, mint a dohányzás. Rendezgetem a dolgaimat, kis gyűjteményeimet, a külföldről hozott sétabotokat és órákat, ilyen-olyan apróságaimat. És szeretem a képeket, egyik kedvencem éppen Wischán Lekszi bácsitól van, de a legkedvesebbek apámtól maradtak rám. Személyes világa megunhatatlan és időtlen személyes világommá tárgult, maga ott jár-kel már a nyári tájak és fények között – belesétálok én is.

*Hallgatta és lejegyezte,
csaknem mindennel egyet-
értve, bár néha közbevetve
ezt-azt: Bugya István
és Szabó Tibor*

Szívünk világnapja az oktatási csoport szervezésében

A Jósa András Megyei Kórház Oktatási csoportja egészségfejlesztési feladataihoz kapcsolódva 2005. 09. 25-én megrendezte a Szív Világnapi rendezvényt a Bujtosi Városligetben. A rendezvény alap gondolatát adta, hogy az egészséges, jó szív létfontosságú a teljes értékű élethez, életkortól és nemtől függetlenül. Minden-

jobb élethez. A rendezvény további mondanivalójában kiemelt hangsúlyt kapott a szív- és érrendszeri megbetegedések rizikótényezőire rávilágítani.

A rendezvény nagy érdeklődésnek örvendett, hiszen elmondható, hogy minden korosztályból aktívan vettek részt a programokban. A hagyományörző eseményen a

Tzun Kung Fu csapat. Joggal lehetünk büszkéek ezekre a bemutatókra, melyekben kórházunk több dolgozója mutatta meg a sport iránti elhivatottságát és tudását. A műsor színvonalát emelte *Kupás Tímea* élményt nyújtó zenés előadása, aki nem utolsó sorban intézményünk dolgozójának gyermeke. A műsort követően gazdag

kat. Ezen kívül adott volt a lehetőség a mozgásos, ügyességi, szórakoztató programokba való bekapcsolódásra, így a gyógytornára, az egészségfutásra, az egészségtárra, valamint a kötélhúzásra, zsákbanfutásra, asztaliteniszre, hullahopp karikázásra, és az ugrálókötélvezésre. A gyerekek nagy örömeire lehetőség adódott

ki, aki törődik egészségével, testsúlyával, az csökkenti a szívbetegségek és az agyvérzés kialakulásának veszélyét. Ez az oka annak, hogy ebben az évben, a Szívünk Világnapja rendezvény központi témája az „Egészséges testsúly, egészséges alak” volt. A program további célja, hogy széles körben felhívja a lakosság figyelmét a szívbetegségek és a stroke veszélyeire, valamint hatékonyan segítséget nyújtson a megelőzésben, ezzel is hozzásegítve az embereket a hosszabb és minőségileg

vendégeket *dr. Pintérné dr. Gönczi Ágnes* főigazgató, valamint *Csabai Lászlóné* polgármester köszöntötte. *dr. Rusznák Miklós* kardiológus szakfőorvos röviden összefoglalta, hogy a szív- és érrendszeri megbetegedések visszaszorításában nemcsak életmód-, hanem szemléletbeli változtatásra is szükség van.

A szervezők tartalmas és látványos műsorral kedveskedtek a közönségnek. Fellépett a Kenguru Fitness Sportegyesület, és bemutatót tartott az Ebmas Wing

programokban való részvételre nyílt lehetőség.

Mentálhigiénés szakemberek segítettek az érdeklődőket abban, hogy hogyan kezelhetjük a stresszhelyzeteket. A látogatók körében nagy érdeklődést mutattak az állapotfelmérő vizsgálatok. Kórházunkban 2000 óta működő reanimációs team, tagjai a rendezvényen bemutatót tartottak a szakszerű elsősegélynyújtás elméletének és gyakorlatának technikájából, melybe a jelenlévők is bekapcsolódhattak, illetve kipróbálhatták magu-

egészségtotóra, rajzversenyre, müzli- és virsliévő versenyre, valamint a Városi Tűzoltó Parancsnokság felajánlásában Trombi manóval városligeti körutazásra. A Reformkonyha kóstolójával hozzájárult az egészséges táplálkozás alapjainak megismeréséhez.

A rendezvényt a jó idővel az „égiek” is támogatták, így a kellemes időtöltés után a résztvevők élményekkel teli és jó szívvel térhettek haza.

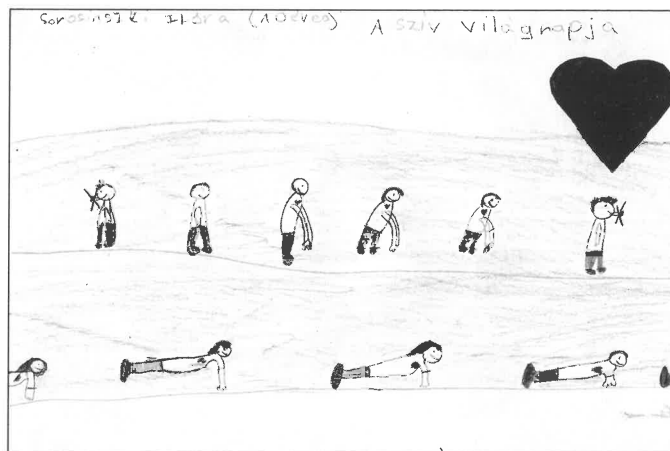
Molnár Tímea
oktatási csoportvezető

A szív világnapi programokon a felnőttek mellett nagyon sok gyermek is részt vett. Nagy-nagy kitartással próbálták ki ügyességüket a különféle játékos sport-

vetélkedőkben, és kóstolták meg kíváncsian a reformkonyha egészséges ételeit. Majd a sok fizikai megmértetés után előkerült a papír, a ceruza és

az apróságok a Szív Világnapján szerzett élményeiket, az egészséges életmódról alkotott elképzeléseiket vetették papírra. *Abogy a gyerekek látták...*

Minőségügyi vetélkedő a szakma tükrében

2005. szeptember 30-án a Jósa András kórház munkatársai tanúbizonyságát adták annak a fontos ténynek, hogy a minőségügy és a szakma „ügye” elválaszthatatlan egymástól.

A vetélkedőn 17 csapat mérte össze tudását. Egy-egy csapatot 4-4 munkatárs alkotott.

A csapatok a következő osztályokról neveztek a versenyre: III. Belgyógyászat, IV. Belgyógyászat, I. Pulmonológia, II. Gyermekosztály, Reumatológia, Idegsebészet, Sürgősségi Betegellátó Osztály, Nagyállói Tüdőgondozó, SEF, Központi Műtő, Szemészet, Fül-Orr-Gégészet, Szeptikus Seb-

szet, Krónikus Belgyógyászat.

A megmértetés elméleti és gyakorlati síkon történt.

Az elméleti feladat egy 45 kérdésből álló TOTÓ kitöltése, megoldása volt. A gyakorlati pedig szakmai előírások és szakmai protokollok előadásából és a minőségirányítási rendszerben történő elhelyezéséből állt.

A vetélkedő komolyságát és igényességét fémjelzi a zsűri összetétele.

A zsűriben – a megye és a kórház vezetőin kívül – képviseltette magát az Egészségügyi Minisztérium, az IFKA – Magyar Minőségfejlesztési Központ szakértői szinten, valamint minőségügyben jártas vállalkozó partnerünk.

Díjazások:

I. helyezett: az SBO egyik ápolói csapata. A csapat minden tagja nagy értékű szakkönyvet, oklevelet, 40 000 Ft pénztutalmat és a Vándorserleget tudhatja magáénak.

II. helyezett: a Nagyállói Tüdőgondozó csapata. Ők ugyancsak szakkönyvet, oklevelet és 30000 Ft/fő pénztutalmat kaptak.

III. helyezett: a IV. Belgyógyászat csapata. Az Ő jutalmuk az ápolási szakkönyveken túl 20000 Ft pénztutalom volt.

Az Egészségügyi Minisztérium Különdíjában (25 000 Ft/fő) részesült az I. Pulmonológia csapata, melyet *Tóth Ibolya* osztályvezető adott át.

Nem távozott üres kézzel a többi csapat sem. Ugyanis támogatóink nagylelkűségének köszönhetően, minden résztvevő kapott valamilyen kis ajándékot, emléket, valamint névre szóló emléklapot.

A vetélkedő megszervezésével kettős eredményt értünk el:

– Egyrészt sikerült bebizonyítani, hogy a minőségirányítási rendszer követelményei összeforrnak a szakma követelményeivel, és nem lehet külön kezelni azokat.

– Másrészt az is kiderült, hogy nem lehetetlen a rendszer megtanulása a szakma tükrében!

Csikai Sándorné
vezető auditor

Lelki Egészség Világnap

Hetedik éve az eddigi hagyományoknak megfelelően a Lelki Egészség Világnapján. idén is szakmai napot szervezett a Jósa András Kórház Humánpolitikai Osztályának Mentálhigiénés Szolgálat. Ezzel a programmal a szervezők az egészségügyben dolgozók pszichológiai kultúrájának fejlesztését, ezáltal a betegellátás minőségének emelését és a kórházban dolgozó munkatársak lelki egészségének védelmét tűzték ki célul. Hiszen ezen az egy napos szakmai konferencián több olyan előadást hallhattak az érdeklődők, melyek egyes elemeit mind a munkájukban, mind magánéletükben hasznosítani tudnak.

A konferencia egyik előadója volt dr. Bakó Tibamér klinikai szakpszichológus, aki a lelki egészség változásainak jeleire hívta fel a hallgatók figyelmét. Többek között arról beszélt, hogy a segítő foglalkozásuk egyik

eszköze a személyiségük. Ezt akkor is használják, ha nincsenek ennek tudatában. Előadásában, mely komolysága ellenére is könnyed hangvételű volt, ezeknek a csapdáknak a bemutatására helyezte a hangsúlyt.

Dr. Bojti István pszichoterápiás szakorvos a pszichoterápia helyére, szerepére mutatott rá a gyógyító munkában, a humán segítségnyújtás különböző formái között. Választ adott arra a kérdésre is, hogy milyen problémás esetekben vállalható el a kezelés pszichoterápiával önállóan, és milyen esetekben más kezelési módszerekkel kombinálva.

A konferencia vendége volt Tóth László Radnóti-díjas előadóművész, publicista, aki korábbi kórházi tapasztalatairól, „élményeiről” tartott beszámolót. A művész néhány évvel ezelőtt beteg volt a kórháznak, de a kórteremben és a kezelése alatt

észrevétlen közíróként létezett és figyelt. Az orvosok és az ápolók az ő egészségi állapotát kísérték figyelemmel, addig ő a gyógyításra szegődötték és beteg sorstársait figyelte. Arra volt elsősorban kíváncsi, hogy vajon lelkileg hogyan él meg azt az időszakot, amíg a test gyógyulásra vár.

A kiégés jelenléte az egészségügyben - Van-e élet a munka után? - volt a címe és a témája Husztiné Hajdú Erika pszichológus, nemzetközi marketing szakértő előadásának

A szakember felvázolta a kiégés jellemzőit, lehetséges okait, emellett szempontokat adott az érzelmi kimerültség, a szellemi teljesítőképesség szintjének meghatározásához, de megoldásokat is felvázolt ezeknek a lelki eredetű problémáknak a leküzdéséhez.

Dr. Exterdéné Zsurkai Ilo-
na okleveles mentálhigiéné-

kus szaktanácsadó, Megküzdési stratégiák címmel tartott előadást. A családi vagy az egyéb emberi kapcsolatokban gyakran alakulhatnak ki különböző stresszhelyzetek, amikor az emberben két közvetítőmunka zajlik, kognitív értékelés és a stresszorral való megküzdés. E nehéz helyzettel történő megbirkózás lépcsőfokait részletezte az előadás.

A rendezvény befejező előadásában dr. Lipóczy Imre a természetgyógyász szemszögéből világította meg a mentálhigiéné témakörét. Az előadó rámutatott a természetgyógyászat, pontosabban a komplementer medicina alapvető egészségfejlesztő, egészségmegőrző jellegére.

A konferencia kerekasztal-beszélgetéssel zárul, ahol a résztvevők gondolataikat, kérdéseiket osztották meg egymással.

Mentálhigiénés Szolgálat

Fájdalomcsillapítás tüdőtumor esetén

TUDOMÁNYOS ÜLÉS

A rákbetegség globális, nagy hangsúllyal bíró probléma. Minden évben közel 6 millió új eset kerül diagnosztizálásra és több mint 4 millió ember hal meg ebben a betegségben. Mértéktartó becslés szerint minden nap legalább 3,5 millió ember

szenved daganatos fájdalmak miatt. Az előrehaladott állapotú tumoros betegek 70 százalékánál a fájdalom a fő tünet, míg a kezelés alatt állók kb. 50 százalékánál van fájdalom.

A tumoros fájdalmak kezelése sokat fejlődött az elmúlt

20 esztendőben, melyhez számos tényező járult hozzá. Többek között a korszerűbb tumordiagnosztika és terápia, az analgetikus gyógyszerterápia jobb megértése, a betegek és családtagok tartós együttműködése a fájdalomcsillapításban és annak a nézetnek az általános elfogadása, hogy a megfelelő tüneti kezelés és a jó életminőség különösen fontos az előrehaladott betegségben szenvedők számára. Biztató, hogy számos vezető orvosi társaság és kormányzat boicottált ki tumoros fájdalmakkal foglalkozó állásfoglalást, a WHO komplex onkológiai programjában a négy kiemelt feladat egyikeként szerepel. Nemzetközi társaság foglalkozik (Internation-

al Association for the Study of Pain) a fájdalom tanulmányozásával.

Az optimális ellátáshoz alapvető a csoportmunka, melynek központjában a beteg és hozzátartozóin kívül orvosok, ápolók, gyógyterápiások, szociális munkások, pszichológusok, papok is állnak. Ezeket a célokat a modern hospice mozgalom dolgozta ki, s ennek szellemében került sor a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Önkormányzat Jósa András Kórház II. Pulmonológiai Osztálya szervezésében, a tüdőtumor fájdalomcsillapításáról szóló tudományos értekezletre.

dr. Tímári Erzsébet
osztályvezető főorvos

ÚJ VEZETŐ

Molnár Tímea
oktatási csoportvezető

Tanulmányok:

1992-1996 Debreceni Egyetem Egészségügyi Főiskolai Kar

2000-2003 Pécsi Tudományegyetem Természettudományi Kar, Felnőttképzési és Emberi Erőforrás Fejlesztési Intézet

2003-2005 Pécsi Tudományegyetem Természettudományi Kar Felnőttképzési és Emberi Erőforrás Fejlesztési Intézet

2004- Tanárképző Főiskola Képzési és Továbbképzési Intézet

2005- Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar

Szakmai tapasztalatok:

1995 Szeged-Farkasinszky Teréz Drogambulancia, szociális munka

1995-1996 Szeged – Sebészeti Klinika – Idegsebészeti osztály – Betegágy melletti ápolói tevékenység

1998-2005 Debreceni Egyetem Egészségügyi Főiskolai Kar – főiskolai tanársegéd, Egészségügyi szociális munka szakmai koordinátora

2000-2005 Jósa András Megyei Kórház Drogambulancia – Külső segítő (szocioterápia vezetése)

Molnár Tímea 2005 júniusa óta látja el a Jósa András Kórházban az Oktatási csoport irányításával járó feladatokat. Munkájához képesítést a Debreceni, a Pécsi Tudományegyetemen és a Nyír-

egyházi Főiskolán szerzett. Egészségügyi és szociális végzettséggel rendelkezik, aminek nagy hasznát veszi, hiszen az egészségügy területén végzett munka során nem lehet figyelmen kívül hagyni az embereket érintő szociális problémákat sem. Ebben a munkában a szakmai tudáson és tapasztalatokon túl igen nagy szerepe van az emberiségnek és az empátiának, ennek hiányában talán nem is lehet maximálisan eleget tenni az elvárásoknak. Molnár Tímea elméleti tudását a gyakorlatban mélyítette el, többek között dolgozott betegápolóként a Szegedi Klinika Idegsebészeti Osztályán, szociális munkásként a Farkasinszky Drogambulancián, majd a Jósa András Megyei Kórház Drogambulanciáján.

Mindezek mellett vezetett önismereti és kommunikációs tréningeket, tanított és jelenleg is tanít a Debreceni Egyetem Egészségügyi Főiskolán. Több tudományos munkája jelent már meg nyomtatásban és számos hazai, valamint nemzetközi konferencián tartott szakterülete aktuális kérdéseiről előadást.

A fiatal vezető célkitűzései:

A kórházban egy olyan oktatási csoport működtetése, amelynek alapját a humánpolitikával, az ápolással, a gyógyító tevékenységgel és a háttérszolgálattal való szoros szakmai együttműködés képezi. Kiemelt feladatának tekintti az intézmény belső képzési igényeinek tervezését, felmérését, és a szakdolgozók képzési és továbbképzési lehetőségeinek adekvát kiértékelését. Hangsúlyozza az eredményre törekvő együttműködést a külső képzőintézményekkel, hiszen az intézmény a kiváló oktató kórház címet viseli, melynek értelmében csak a magas színvonalú szakmai munka képzelhető el.

JÓSA PÁLYÁZAT

A kórház alapvető feladata a gyógyítás, a betegek ellátása. Ennek a feladatnak csak akkor tudunk maradéktalanul megfelelni, ha ismerjük az új diagnosztikus és terápiás eljárásokat, a tudomány eredményeit és azokat a gyakorlatban alkalmazzuk. A tudomány szerepe az utóbbi időben az élet minden területén felértékelődött.

Kórházunkban 18 éve folyik aktív tudományos tevékenység, melyet a Tudományos Bizottság támogat. Az intézményünkben folyó tudományos munka eredményeinek közlésére számos lehetőség van. Publikáció történhet a magyar és idegen nyelvű szakfolyóiratokban megjelenő dolgozatok, a ha-

zottság részt vesz a pályamunkák értékelésében, és minden segítséget megad a szakdolgozóknak tudományos munkájukhoz.

A „Jósa Pályázat”-ra 4 pályamunka érkezett, melyeket Tudományos Ülés keretében mutatták be alkotói.

1. dr. Együd Katalin: *Az asexuálisan szerzett korai syphilis fertőzés gyermekknél.*

A szerző három leánygymek esetét ismerteti, akik a kezelések hatására meggyógyultak. A veszélyeztetettek szűrővizsgálatával meg lehet előzni a syphilis terjedését zárt közösségben.

2. Kührner Éva: *Iskolahigiéne a századfordulón.*

Pályamunkájában taglalja a magyarországi iskolák közegészségügyi jellemzőit, fűtést, világítást, vízrendszert, melyek meghatározzák az ellátás színvonalát. Az írás bemutatja az iskolák higiéniés viszonyait a népoktatási törvény megszületésétől egészen a II. világháborúig.

3. Vajda Ferencné, Hüdák Jánosné, Székely Attiláné: *A Calmette Védőnő jövője.*

A Mantoux próba rutinszerű végzésének megszüntetése számos problémát vet fel. Az asszisztens dolgozhat védőnőként, pulmonológiai szakasszisztensként, allergológiai szakrendelésen. A dolgozat rámutat a helyi sajátosságok figyelembevételének szükségességére, e kérdés megoldásában.

4. Buda Károlyné: *„Mi így csináljuk” Innovatív lehetőségek egy felnőtt továbbképzésben.*

A szerző összefoglalja a Regionális Renimációs Stúdió elméleti és pedagógiai hátterét. Évente kb. 500 egészségügyi dolgozó vizsgázik sikeresen a központban és így a szerző saját tapasztalatai is megjelennek a dolgozatban.

dr. Rusznák Miklós
titkár, Tudományos Bizottság

zai és nemzetközi kongresszusokon elhangzott előadások, poszterbemutatók formájában. Előfordulhat azonban az, hogy értékes munkák – különböző okok miatt – nem kerülnek közlésre, vagy előadásra. A Jósa András Pályázat ilyen esetekben is lehetőséget biztosít arra, hogy a szakemberek megismertessék munkájukat, tapasztalataikat és eredményeiket a kórház többi orvosával.

Az utóbbi években a szakdolgozók képzettségi szintje jelentős mértékben növekedett. Számos diplomás ápoló, főiskolai végzettséggel rendelkező szakdolgozó dolgozik a különböző osztályokon, egyre többen vesznek részt tudományos munkában és színvonalas dolgozatok megírásában. A Tudományos Bi-

Rohamléptekkel terjed a madárinfluenza

Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) felhívásában figyelmeztet, hogy egyre nagyobb a madárinfluenza halálos H5N1 törzse felbukkanásának valószínűsége az Európai Unió országaiban is.

A szervezet kiemeli, hogy egy Görögországhoz tartozó szigeten már megjelent a H5 törzs, bár valószínűleg ott még nem a H5N1 válfajáról van szó. Ugyanakkor közeli és nem túl távoli szomszédainknál - Romániában és Törökországban - már kimutatták az emberre is veszélyes törzset, ami 2005 második felében kezdte meg intenzív terjedését Kína irányából, Mongólián, Oroszországon és Kazahsztánon keresztül. A WHO svájci járványügyi központjának igazgatója, Michael Ryan szerint nem kérdéses, hogy további járványok fognak utat törni Európa belseje felé.

Az EU illetékes, az angliai Weybridge-ben található laboratóriumának tesztjei szombaton megerősítették, hogy Romániában H5N1 vírussal fertőződött madarak is találhatóak, majd vasárnap már a török mintákról is ugyanezt a jelentést adták. A törzs hasonlatosságokat mutat az 1918-as influenza vírussal, ami közel 50 millió ember életét oltotta ki, és pillanatnyilag minden más jelenlegi vírustörzsnél nagyobb eséllyel pályázik egy világméretű járvány kirobbantására.

Ugyanakkor Ryan hangsúlyozza, hogy nem szabad párhuzamot vonni egy madárinfluenza és egy világméretű emberi influenza között, hiszen igen kicsi az esélye, hogy egy ember elkapja a madárinfluenzát. A romániai és török esetek azonban jól

mutatják a vírus előrenyomulását, és a terjedéssel nő az emberről-emberre terjedés kockázata is, tehát mindenképpen fel kell készülni a védekezésre.

Immár általános vélemény, hogy a vírust a költöző madarak hordozzák és terjesztik, bár Ázsiában nagy szerepe volt a házi baromfiállomány kereskedelmének is, Törökország és Románia esete azonban egyértelművé tette a dolgokat. Romániában a Duna-deltában, míg Törökországban a Kus-tóhoz közeli Balikesir körzetben

öltött járványos méreteket a H5N1 - mindkét területen jelentős a költöző madarak előfordulása. Ennek fényében a kontinensek közötti távolság sem jelent biztonságot, a WHO jelenleg már az észak-afrikai miniszterekkel tárgyal a madárinfluenza kockázatairól.

Az EU külügyminisztereinek keddi csúcstalálkozóján a madárinfluenza fenyegetettség és az oltóanyagok kérdése is napirendre került. A megbeszélésről kiadott nyilatkozat szerint az, hogy a madárinfluenza már az unión belül, Görögországban is jelen van, nem növeli egy emberi járvány kitörésének valószínűségét. Markos Kyprianu, az EU egészségügyi

biztosa óvta az embereket az influenza elleni szerek nyaklító és főleg orvosi tanács nélküli szedésétől. A miniszterek hangsúlyozták, hogy a nemzetközi veszély ellen nemzetközi összefogással kell fellépni.

Gyurcsány Ferenc a Magyar Rádióknak adott keddi reggeli interjújában elmondta, a vakcinán nem fog spórolni Magyarország. A miniszterelnök szerint Magyarország a világon elsőként gyártókapacitással rendelkezik a madárinfluenza elleni oltóanyag tekintetében. "Amibe nekünk ez kerülni fog, annál többet fog Magyarország azon keresni, hogy az elsők között rendelkezik az oltóanyaggal" - emelte ki Gyurcsány.

A humán influenza kapcsán egyébként nincs változás, az elmúlt évekhez hasonlóan az országos tisztifőorvos idén a 40. héttől kezdődően rendelte el az influenzaszerű tünetekkel jelentkező betegek figyelőszolgálatát. Idén október 24-étől lehet a patikákban a humán influenza elleni oltóanyagot kapni, ezek receptre 50 százalékos támogatással vásárolhatóak meg. Ezzel egy időben 1,3 millió ingyenes oltóanyag jut el a háziorvosokhoz, amelyeket az úgynevezett kockázati csoportokba tartozók - idősek, krónikus betegek - igényelhetnek. Hávelné Szatmári Katalin, a Magyar Gyógyszerész Kamara elnöke a Napi Onlinenak elmondta, egyelőre a patikusok sem számoltak be pánikról, csak nagyobb érdeklődésről. Az azonban valószínű, hogy 2004-hez képest idén elfogy minden ingyenes vakcina és a fizetős is kelendőbb lesz - ebből tavaly 200 ezret adtak el.

Forrás: Internet
www.sg.hu/cikkek/40172

Az alábbiakban a leggyakrabban felmerülő lakossági kérdéseket és az arra adott válaszainkat gyűjtöttük össze.

A madárinfluenza terjed-e élelmiszerek közvetítésével?

A madár vagy szárnyas influenzát okozó vírus hőre érzékeny, tehát a szokásos konyhatechnológia alkalmazásával (sütés, főzés) elpusztítható. Még az esetlegesen fertőzött állat húsa és egyéb részei sem közvetítik a fertőzést, ha azok kellően meg vannak sütvé/főzve. Mindig lényeges betartani az alapvető higiéniai követelményeket a konyhában is: figyeljünk oda a kézmosásra a főzés, valamint a nyers hússal való munka előtt és után is! Egyébként szigorú állategészségügyi ellenőrzés nélkül az Európai Unión kívülről nem kerülhet az országba baromfitermék. **Fontos azonban tudni:** a hűtés, fagyasztás nem pusztítja el a kórokozót!

A városi galambok és az otthon tartott házi kedvencek (papagáj, kanári, stb), terjeszthetik-e a madárinfluenzát?

Nincsenek veszélyben a galambbetetők és ugyancsak nem veszélyesek az otthon tartott kisállatok sem, hiszen igen csekély az esélye, hogy madárinfluenzával fertőzött állatokkal találkozzanak.

Forrás: www.oep.hu

Felesleges nyűg vagy a nélkülözhetetlen 25%?

Amikor időm engedi, gyakran végigjáróm a kórház területét, épületeit, hogy saját szememmel lássam, hol szükséges valamilyen változtatás, javítás. Ilyenkor van lehetőségem szót váltani a kórházi dolgozókkal. Sokszor szembe-sülök azzal, hogy a háttér-szolgáltatást végző osztályokkal kapcsolatos olyan észrevételeket fogalmaznak meg, amelyek működési, szervezési hibákra utalnak. Főleg a gyógyítószakma részéről érzek egyfajta fokozott elvárást az iránt, hogy magasabb színvonalon biztosítsuk a napi működésükhöz szükséges feltételeket, mert jelenleg a háttér-szolgáltatást végző osztályokat csak felesleges nyűgként kezelik, értékelik.

Erről a helyzetről egy Forma 1-es hasonlat jutott eszembe. Az idei verseny-éviadban rosszul szerepelt a Ferrari csapata. A rossz eredmények magyarázataként elmondták, hogy a győzelemhez 25%-ban járul hozzá a pilóta, aki nem felejtett el vezetni ebben az évben sem, 25-25%-ban felelős érte a gépkocsi állapota és a technikai személyzet, és a fennmaradó negyedre a gumik jelentik. A csapat rossz gumiabroncsot választott, ez a 25% az elsőseg elvesztését jelentette.

Hasonlatos a mi helyzetünk is ehhez, a háttérben működő osztályok legalább

ilyen arányban jelentik a sikeres működésünket, vagy talán még jobban is. Ezért fontos, hogy a területek szorosán együttműködjenek egymással. Néhány gondolatban szeretném bemutatni, hogy hova kívánunk eljutni, mit tervezünk azért, hogy az esetlegesen meglévő ellentéteket feloldjuk és igazán jó minőségben tudjunk szolgáltatni.

Informatika: vezetőként gyakran merül fel bennem az a kérdés, hogy az informatika csak a pénzt viszi a költségvetésünkből, vagy pedig nélküle nem jutnánk hozzá az elvégzett munkánk után járó finanszírozáshoz. A belső polémiát lezárva az utóbbi mellett maradok, de a kételyek időről időre felmerülnek bennem. A tény az, hogy a jelenlegi rendszereink egy része elavult, illetve nincs kapcsolat a klinikai és a gazdasági rendszer között, ami többletmunkát jelent és nem biztosítja a pontos költségelszámolást sem. Mik a kilátásaink: A HEFOP 4.4-es európai uniós pályázat győzteseként, kórházunknak lehetősége nyílik arra, hogy a következő évben mindkét területen programot cseréljünk, és egy integrált kórházi rendszerre álljunk át, amelyhez gyógyszer-tári és munkaügyi modul is csatlakozik. A rendszerek kiválasztása nagyon bonyolult folyamat, egyrésztől garantszámunk kell, hogy a felhasználók mindennapi életét könnyítjük meg a gyors adatbevitellel és a gyors információhoz jutással, a másik oldalon a legkedvezőbb árú szoftvert kell megtalálnunk. A fejlesztési igények mellett biztosítanunk kell a napi informatikai üzemeltetést, ezt lehetőleg 99,9%-os biztonsággal.

Ezt ma még nem tudjuk produkálni, de az osztályon belüli szervezeti átalakítások és a szükséges ismeretek megszerzése reményeink szerint a közeljövőben már elvezet minket a kitűzött célunkhoz. Az osztály kezében van a belső és külső kommunikációnk átalakítása, próbáljuk elérni, hogy papírból minél kevesebbet kelljen megvásárolnunk, a levelezési rendszerünk átvegye az információáramlás kezelését.

Műszaki osztály: évtizedes lemaradás pótlása épület-felújításban, reménytelen harc a folyamatosan romló eszközpark cseréjében, javításában. Csak két dolog a sok-sok feladatból, amelyeket az osztálynak el kell látnia. Azt az elvet követjük, hogy egy-egy terület festését, felújítását egyszerre próbáljuk meg elvégezni, így lassan végig tudunk menni a teljes kórházi épületrendszeren, közben lehetőség szerint a bútorok cseréjét is megoldjuk. Javítanunk kell a szolgáltatásunk színvonalán, amely eredményez egy gyorsabb reagálási időt és jobb minőségű anyagok használatát. Az eszközök cseréjében prioritást élveznek azok, amelyek a minimum rendeletek szerint kötelezőek, illetve olyan fejlesztések indukálása, amelyek többletbevételekhez juttatják a kórházunkat.

Munkaügyi osztály: két irányban indultunk el az osztály működésével kapcsolatos változtatásokban. A jelenlegi rendszerben minden dolgozónak van egy munkaügyi előadója, aki a vele kapcsolatos összes problémát kezeli. Az ügyfelfogadás a szobákban történik, ahol egyszerre 7-8 dolgozó is tartózkodik, és egy-

mást zavarják. Az új rendszerünkben külön helyiségben két ügyfeles munkatársunk kezeli a jelentkező problémákat, lehetőség szerint az azonnal megoldhatókat helyben elintézik. Ez a változtatás lerövidíti az ügyintézési időt, illetve jobb munkafeltételeket biztosít. Egyik fő problémánknak tartom, hogy a bérszámfejtésünk a MÁKTI-n keresztül történik, sok hibával, feleslegesen elnyújtott végrehajtási idővel. A közeljövőben bevezetésre kerül egy új munkaügyi program, amelynek része a bérszámfejtő modul is. Ezzel azt szeretnénk elérni, hogy helyben, saját munkaügyi osztályunkon történjen meg a havi bérszámfejtés, a változó bérek ne két hónapos csúszással kerüljenek kifizetésre, a felmerülő problémák elintézése ne heteket vegyen igénybe, mindenki elégedett legyen a munkaüggyel, mint szolgáltatóval.

Pénzügyi osztály: az elmúlt öt hónapban több új feladatot kapott az osztály, amelyek egy részét más területen eddig is ellátták, míg egy jelentős hányadával eddig senki sem foglalkozott a kórházban, annak ellenére, hogy jogszabályi kötelezettségünk van a feladat végzésére. Az új feladatokat úgy kezeltük le, hogy nem vetünk igénybe új dolgozókat, a logisztikai osztály állományából csoportosítottuk át a szükséges munkaerőt. Elinult a hiányzó szabályzatok elkészítése, illetve a már meglévőeknek a felülvizsgálata. A pénzügy végzi a számlák likvidációját (ellenőrzését, megrendeléssel való összehasonlítását), ezzel zárt rendszerre tettük a kórházon belül a szolgáltatások, anyagok megrendelését. Ez na- ►

gyon nagy mennyiségű szám-
lát érint, éves szinten 14.000
darabot, de így már nem for-
dulhat elő, hogy engedély
nélküli megrendelés történik
a kórházban.

Logisztikai osztály: szer-
vezeti felépítésben és sze-
mélyi állományban itt tör-
téntek a legnagyobb válto-
zások. Újja szerveztük a
megrendeléssel kapcsolatos
csoportokat, lerövidítettük
az engedélyezés útját. A
megrendelésekért már töb-
ben felelnek, jobban szét
vannak osztva a feladatok,
illetve olyan munkatársakat
válogattunk ki, akik kellő
rugalmassággal, gyorsaság-
gal látják el a feladataikat. Új
rendszerben fog működni a
raktárgazdálkodás is, ennek
első lépése az volt, hogy
egy személyi felelős vezető-
je van az eddigi három he-
lyett. A további változások
irány az lesz, hogy a mátrix
raktárak fokozatosan meg-
szűnnek, kevesebb ember-
rel szolgáljuk ki az osztályos
igényeket, közvetlenül ki-
szállítva az árut. A szállítási
feladatainkat ésszerűen szer-
vezzük, a saját gépkocsik
mozgatásával felére csök-
kentettük az eddig külső
szolgáltatótól igénybe vett
szállítások díját.

Ebben a pár gondolatban
mutattam be, hogy mi lesz a
jövője a háttérszolgáltatá-
sunknak, illetve ebből már
mi valósult meg. A terület
súlyát jelzi, hogy éves szin-
ten közel kétmilliárd forint
pénzeszköz felett diszponál-
nak, ahol tízszeres mértékű
megtakarítás is nagy jelentősé-
ggel bír.

Azt hiszem már nem kér-
dés, ami a Forma 1-ben be-
bizonyosodott, a 25% nél-
kül nem lehet versenyezni
jó eredménnyel.

Hegyí Henrik D.
gazdasági igazgató

Megújult a Tüdőgondozó

*A tüdőgondozói hálózatot
50-60 évvel ezelőtt szervezték
meg Magyarországon, főleg
a tbc-s betegek gyógyszerel-
velő ellátása, gondozása
céljából. Ma 164 tüdőgondo-
zó intézmény működik az
országban, kibővült felada-
tokkal.*

A tüdőgondozók funkciója
kettős. Részben más szak-
rendelésekhez hasonlóan
tüdőgyógyászati szakrende-
lőként működik: ahol kivizs-
gáljuk, diagnosztizáljuk és
kezeljük a légúti panaszok-
kal jelentkező betegeket.
Részben pedig idült, elhúzó-
dóan gyógyuló pácienseket
látunk el. A gondozáshoz
tartozik a tüdőszűrés, ami
törvény által előírt felada-
tunk.

A Megyei-Városi Tüdőgon-
dozó Intézetben évek óta
komoly szakmai munka fo-
lyik. COPD szűrési progra-
munk egyedülálló az ország-
ban: Elsők voltunk a „Do-
hányzás leszokást segítő szak-
rendelés” létrehozásában,
melyet jelenleg már mind a
három intézetünkben dolgo-
zó szakorvos végez. Védő-
nőink rendszeresen látogat-
ják a tbc-s és daganatos be-
tegeinket, így a folyamatos
gondozásuk nem csak az in-
tézetben, hanem otthonuk-
ban is történik. Minden be-
tegnél, akiknél a tüdőgyó-
gyász szakorvos indokoltnak
tartja, allergológiai vizsgála-
tot végzünk, s ha szükséges,
beállítjuk a kezelését. Széna-
náthás és asztmás betegeink-
nek igyekszünk állapotuk-
nak megfelelő modern ké-
szítményeket felírni a meg-
engedett kedvezményekkel,
és légzésfunkciós vizsgálattal
monitorozni tüdejük funk-
ciójának változását. Aerosol
kezelő helyiségünkben egy-
szerre négy inhaláló géppel
kezeljük pácienseinket, akik-
nél ezáltal sok esetben elke-

rülhető a kórházi beutalás.
Intézetünkben dr. Loós főor-
vos úr irányításával gyer-
mekpulmonológiai szakren-
delés is működik.

Néhány fontosabb szám-
adat, mely a mennyiségi
munkánkról ad tájékoztatást:

A Megyei-Városi Tüdőgon-
dozó Intézet három részleg-
ből áll: a tüdőgondozói rész-
legen látjuk el a betegeket, a
tüdőszűrő állomáson végez-
zük Nyíregyháza lakosainak
tüdőszűrését, és a mobil szű-
rőszolgálat végzi a megye
Nyíregyházán kívüli teljes la-
kosságának szűrését.

Ezt a munkát informatikai
hálózat hangolja össze, így
tudjuk, mikor, kik, hányan
jelentek meg tüdőszűrésen,
kik jártak betegen a gondo-
zóban, őket természetesen
nem kell egy éven belül tü-
dőszűrésre idéznünk. Napi
munkánkat egy központi
számítógépen tároljuk.

A Megyei-Városi Tüdőgon-
dozó Intézet ellátási területé-
hez 150 ezer lakos tartozik,
de tüdőszűrés szempontjá-
ból az egész megye (223 te-
lepülést), hogy a röntgennel
látható tüdőbetegségeket mi-
nél korábbi, még sikeresen
gyógyítható stádiumban fel-
fedezhessük.

Intézetünkben évente 79-
80 ezer ember fordul meg,
közülük 29-30 ezer beteg-
ként a tüdőgondozóban, tü-
dőszűrés közel 50 ezer la-
kosnál végzünk helyben
Nyíregyházán. Mobil egysé-
geink 120 ezer lakost szűr-
nek meg évente.

Sajnos, a légúti betegek szá-
ma évről évre nő. Egyre több
a felső légúti gyulladás, arc-
homloküreg gyulladással
együtt, illetve az alsó légutak
gyulladása, melyhez főleg a
tüdőgyulladás tartozik.

Gondozandó betegeink
száma is jelentős: 2004-ben
43 új tbc-s, 58 újonnan felfe-
dezett hörgőrákos, 419 új

asztmás és 144 COPD (csak-
nem valamennyi dohányos)
beteget vettünk nyilvántar-
tásba. A számadatok az elő-
ző évekhez viszonyítva min-
den betegcsoportban növe-
kedést mutatnak. Nagy fel-
adat hárul tehát az intéze-
tünkben dolgozó valameny-
nyi munkatársamra, de ter-
mészetesen a megye teljes
tüdőgondozói hálózatában
dolgozókra egyaránt, hiszen
a helyzet ott is a legnagyobb
megyei intézethez hasonló.

A jövőben minisztériumi
és megyei segítséggel Digitá-
lis röntgenszűrő berendezé-
sek beszerzését és egészség-
centrumok kialakítását ter-
vezzük, ahol többféle beteg-
ség korai, még gyógyítható,
szükség esetén operálható
stádiumban való felfedezése
lenne lehetséges modern
műszerek segítségével. En-
nek tervezése folyamatban
van, de a megvalósításhoz a
lakosság preventív szemléle-
te éppúgy elengedhetetlen,
mint az anyagi források elő-
teremtése. A drága, pontos
adatokat szolgáltató műszer
hiába áll rendelkezésre, ha a
lakosság nem tart igényt ar-
ra, hogy kihasználja a lehe-
tőséget egészségi állapotá-
nak felmérésére. Ehhez az
kell, hogy eljőjön – ha kell,
nagyobb távolságból elutaz-
zon – a központba a beteg-
ségek szűrésére.

A megújult Megyei -Városi
Tüdőgondozó Intézet épüle-
te immár kívül-belül tükrözi
a benne folyó magas szak-
mai színvonalú munkát.

A rekonstrukció által egy
tisztta, kulturált, feladatainkat
szolgáló intézményt vehe-
tünk birtokba és a betegek
kibővített, tágas, jól szellőz-
tethető váróteremben, öltö-
zővel kiegészített rendelő-
ben kaphatnak ellátást.

dr. Obbágy Veronika
gondozó vezető főorvos

Felálltak egymással szemben a lányok. Mindkét térfele hat-hat játékos. Csak a háló választotta el őket egymástól. A játékvezetők végigellenőrizték, hogy a megadottaknak megfelelő-e az elhelyezkedésük. Ez fontos ebben a játékban. Mindenki a kezdő sípszóra várt. Az izgatott törzsszurkolók közül valaki túlkiabálta a zajt: „Gyerünk Milu, takard be!” Milu végignézett a túloldalon előtte álló lányon és mosolygva a nézők felé fordult. *Kapuvári Melinda*, azaz Milu, a maga 182 cm-es magasságával átlagosnak számít röplabdás körökben. Ott nem ritka jelenség a 190 cm környékére nőtt játékos. Civil környezetben azonban már az ő magasságával is jócskán kiemelkedik a többségből. Adott esetben azonban vele szemben a természet egy extrém csodája állott. A szőke, fiatal lány ugyanis, aki magára vonta mindenki figyelmét, 202 cm-esre nőtt.

A Női Röplabda Klub Nyíregyháza, a tavalyi, bajnoki ezüstérmének köszönhetően az Élcsapatok Európa Kupájában képviselte országunkat és városunkat. Ez a sorozat, a Bajnokok Ligája után a második legrangosabb Európában. A mieinknek egy négytagú csoportban kellett megszereznie a továbbjutást jelentő első két hely valamelyikét. A kvalifikációs tornát október elején rendezték a Bujtosi Szabadidő Csarnokban.

Azok, akik vették a fáradságot és a helyszínen szurkoltak a nyíregyházi lányoknak, valami egészen más élménnyel lettek gazdagabbak, mint amit eddig a magyar bajnoki összecsapásokon szerezhettek.

A bevezetőben említett orosz lány magassága okozta meglepetést még tovább

fokozta a csapatok által nyújtott minőségi röplabda. Mert azt tényleg nehéz lesz elfelejteni, hogy az orosz Dinamo Moszkva sztárja, *Gamova*, nem csak a maga több mint két méteres magasságával vívott ki tekintélyt a csarnokban, hanem kivételes játéktudásával is. Igaz, hogy sokan derültek a nézőtérén, amikor felsorakoztak a csapatok és az orosz lány megállt egy nála harminc centiméterrel alacsonyabb vonalbíró mellett. És persze Kapuvári Melinda, a nyíregyháziak tehetsége is csak mosolyogni tudott, hiszen mit lehet kezdeni egy

olyan ellenféllel, akinek az érintőmagassága 305 cm? (A női röplabdában a háló 225 cm magas van.)

Nem is volt kérdéses, hogy a moszkvai egyesület kiemelkedett a mezőnyből. Egy igazi profi egyesület, ahol minden játékos válogatott, nincs mentális és fizikális probléma, egyik játékoson sincs egy fél gramm felesleg sem. Emellett magas szinten űzik a szakmájukat. Az utolsó mérkőzésükön, a nyíregyháziak ellen, számos olyan elemét mutatták be a játéknak, amit Magyarországon ritkán láthat az ember.

És ha már a benyomásoknál tartunk, az orosz csapat játékán túl, azt gondolom,

hogy sokáig emlegetni fogják a szemtanúk az NRK Minszk elleni összecsapását. Ez a mérkőzés döntötte el, hogy melyik gárda végezhet a továbbjutást jelentő második helyen a csoportban.

És nem volt a csarnokban olyan ember, aki ne küzdött volna a vérnyomásával, a közel kétórás találkozó során. A nyíregyháziak az első két játszmában elkápráztatták a nézőket, a következő kettőben azonban megőrizték. A döntő szett pedig hozta a lehetetlent és a hihetetlent. Ugyanis, még a legtöbb tapasztalt szurkolók, játékosok és újságírók sem láttak olyat, hogy a meccslabdát beütő nyíregyházi csapatkapitány, *Erdősné* labdáját – miközben győzelmi örömeiben már egymást ölelgette a csapat és a lelátón a publikum – egy fehérorosz játékos, egy egyszerű spicc mozdulattal (ugyanis a röplabdában lehet lábbal is érinteni a labdát), visszahozta a játékba úgy, hogy végül ők szereztek belőle pontot. És ha még ez sem fokozta volna eléggé a feszültséget; a minszkiek a következő meccslabdánknál is hasonlóan mentettek, amitől végleg a padlóra küldték, az összes hazai érzelmű embert. Amire rátettek még azzal is, hogy végül ők nyerték meg a meccset, ami a szerencse aznapi pártállásából következően már nem is volt meglepetés.

A nyíregyházi lányok a csoport harmadik helyén végeztek és nem jutottak tovább az Élcsapatok Európa Kupájában. Ennek ellenére egyetlen elmarasztaló szó sem érheti őket. Aki ellen lehetett nyerni, az ellen győztek. Az erősebb csapat ellen pedig ott voltak a különbségek. Néha centiméterben, néha tudásban, néha a szerencse kérdésében mérve.

Szabó Csaba

Sportelőzetes

Az év utolsó két hónapjában három mérkőzést játszik hazai környezetben a Marso-Carmo NYKK. A kosarasok november 5-én a MAFC-ot, 16-án Szombathelyet, december 4-én az Albacomot fogadják.

A női röplabdásaink interliga és bajnoki mérkőzéseket vívnak novemberben és decemberben. Ezek közül kiemelkedik a Novo Mesto (SLO) és a SH Senica (SVK) elleni hazai összecsapás. Csemegeként szolgálhat a Vasas elleni bajnoki találkozó is, november 13-án. A mieink az első körben idegenben 3:0-ra verték a tavalyi bajnokot.

*Már csak egy hazai és egy idegenbeli derbi vár a Nyíregyháza Spartacusra az idén. November 12-én a Kecskemétet fogadja a csapat, a Városi Stadionban. Az igazi rangadóra azonban az utolsó fordulóban, november 19-én kerül sor Vácon. A listavezető otthonában nem vár könnyű feladat **Madalina György** együttesére.*

Kézilabdásaink november 13-án a miskolciakkal játszanak hazai környezetben. 26-án a Békési FKC-t fogadják, majd december 14-én a Győri ETO KC vendégeskedik Nyíregyházán

*November végén, Nyíregyházán védheti meg **Takács Rita** profi kick-box világbajnok a W.P.K.A. szervezet övét, 53.5 kg-os súlycsoportban. December 2-án, Szegeden a W.A.K.O. szervezet világbajnoki övét is szeretné megszerezni, a Kick-box Világbajnokság gáláján.*

Anamnesis

Jaj, egyem a szívét, nem fáj sehol kedves, nincs nekem semmi bajom. Csak a vakbelemet vették ki, de azt is szemészeti konziliiummal. A fiamnak annál több gondja van. Nem, nem vérszegénység. Kicsit hülye szegény. Pedig milyen kis cérnahangú gyerek volt a szentem. Aztán elkezdett mutálni ugye. Mutált, utált. A hangja már olyan mély volt, mint a Marianna-árok, de ő csak mutált tovább. Üvegházhatás, interkalálódó festékek, meg miegyebek. Szóval, egy szó mint száz, akkora birka lett belőle, hogy klónozni kéne. Már tinédzser korában sem volt valami nagy ész. Még amikor éppen csak hogy belépett abba a kommunista kocsmába, abba a pub elvtársba, el kellett küldeni orvoshoz, mert már akkora keblei voltak, mint a Pamela Andersennek. Bement ugye a rendelőbe, ahogy illik, s mondja neki az orvos, hogy Kleinfelcser. Mire ő, entschuldigung bitte, itten valami félreértés lesz, mert én nem a Kis doktor vagyok! No, de azóta má' megnősült és a gyereket sem ő szoptatta, hál'istennek.

A múltkor meg el kellett mennünk a nagy immunológus professzorhoz a klinikán, mert olyan furcsa veres pillangó ült ki a nejem orrára. A professzor úr megvizsgálta és gondolom, hogy már ő is unta, hogy nem tudja elhajtani a lepkét, mert nekem bökte, hogy SLE. No, ha már így összetegződünk profikám, hát megmondom őszintén, néha elszoktam, főleg, ha kicsit többet szürcsölök a kelleténél.

Mivel jó hallgatóság vagyok, pletykálok már egy kicsit. Tegnap hallottam a rádióból, hogy a LEVI'S cég gyógyászati segédeszközöket fog gyártani. Ők fogják forgalmazni. Azt meg a „Legyen Ön is illdomos” című

műsorból tudom, hogy a magyar történészek szerint jogtalanul orozta el és másította át az amerikai filmipar az 1222-ben kiadott Aranybulla nevét Golden Glóbe-ra. Az urológusom azt mondta, hogy proszpatám, meg impotóniám van, de ne aggódjanak, mert még a nagy Hasburg Magyar Monarchia sem volt túl kemény birodalom.

Az RTL-es klubban este megnéztem a Győzike után a Bajor Imre új sorozatát, a „Johnny Walker a texasi kopó”-t. A BBC-n meg a régi „mondd meg Ödönnek” Erste Bankos reklám volt, csak ott úgy mondják, hogy Tell Vilmos! A nagy hírességű kórházi újságban meg azt olvastam a minap, hogy a doktornőket leginkább izgató etikai kérdések, a kozmetikai kérdések. Meg, hogy a bőrgyógyászok sikerrel azonosították az öregedő jogászokat sújtó betegséget, a cikkely sömört.

Nu, elég volt a panaszkodásból. Mind leírtad, kifért arra a kis papírra? Mennem kell, mert kezdődik a vizit és a világért sem hagynám ki, mert ott mindig kérdeznak valamit.

ge@gu

Három generáció

A csodapáros egyik tagja *Janics Natasa*, az erő, a kitarítás és az elszántság élő szobra, azt mondta a riporternek:

Azért is jó volt Zágrábban nyerni, mert ott volt az édesanyám, oda bújhattam hozzá. Azzal a gyermeki önzéssel, hogy csak az enyém. Látom a feleségem arcán a fiam érkezését, azt a csodafényt, mely kigyullad apró szemeiben, amitől óriásiak lesznek. Ez más, mint az apai szeretet, vagy csak én hiszem? Az a maradéktalan odaadás, az a felszabadultság és lebegés az anyák sajátja.

Persze van egy lányom is. Egy gyönyörű lány, akit nem

lehet nem szeretni. Elöttem két nő, két generáció, megannyi múltbeli torzsalkodással, összeborulással. És két rivális azért a helyért, azért a posztért, melyet csak együtt tudnak betölteni.

Ott van húsz éve az íróasztalomon halott anyám képe. Szép, fiatal nekem. Kacagnak a szemei. Hamiskásan rám néz, olykor megfed, vagy csak azt hiszem? Ráhuynorítok, valami ívfény, vagy sugárnyaláb köt össze bennünket, vagy ilyesmi. Múltkor egy vendég megkérdezte, a feleségem? Rendkívül szép nő. Az, de az anyám.

Dolinay Tamás

Dilemma

- Mi a probléma Barna úr?
- A doktor úr köhögés csillapító helyett hashajtót írt fel véletlenül.
- És köhögött?
- Hát mertem én?

Grafika: Szabó Tibor

Füst Milán
Zokogni szeretnék

Nacionalizmus-e az, ha valaki tönkretett, agyongyötört, megcsonkított, szegény kis magyar hazája sorsán évek óta sírvafakad?

Ez a fogalom, hogy „hazám” nem légből kapott koholmány.

„Áldjon, vagy verjen sors keze, itt élned, halnod kell!” – ez nem légből kapott koholmány – egyike ez a leg-nemesebb szív örökérvényű figyelmeztetéseinek. A szívem vérzik, egész létemben megrendülve állok felejthetetlen hőseink holtteste előtt, már sírni sem tudok, és nem is tudom mit kellene mondanom ennek a csodálatos magyar ifjúságnak! Egy agyongyötört aggyastyán szól hozzátk, aki zokogni szeretne, zokogva szeretné forró szíve-tekre hajtani elfáradt fejét és arra kérni benneteket, hogy akármi következik is ránk, ti még forróbb szeretettel zárjátok édes, fiatal szívetekbe hazátokat, ezt a sokat, mérhetetlenül sokat szenvedett Magyarországot.

Szabó Pál
A parasztsághoz

Rettenetes ára van annak, hogy e sorokat írhatjuk, és hogy vagyunk: anyák keresik az örökre elnémult barikádlégiók között gyermekeiket, kicsi gyermekek keresik fiatal édesanyjukat, ennyi gyötrelemtől, ha tudna, fájdalmában feljajdulna a Föld. A Nap vérbe borulna, az ivóutak vize vérré változna, és zokogva hullajtának le leveleiket az őszi fák. S mi, még élők és öregek, nem tudunk semmi mást tenni a megholtak sírjára, mint hogy nevüket megőrizzük és átadjuk az örök emlékezetnek. Legyen áldott emlékezetük, amíg csak magyar embert hord hátán ez a Föld.

Albert Camus
A forradalom évfordulójára

A legázolt, bilincsbe vert Magyarország többet tett a szabadságért és igazságért, mint bármelyik nép a világon az elmúlt húsz esztendőben. Ahhoz, hogy ezt a történelmi leckét megértse a fülét betömő, szemét eltakaró nyugati társadalom, sok magyar vérnek kellett elhullnia s ez a vérfolyam

most már alvad az emlékezetben.

A magára maradt Európában csak úgy maradhatunk hívek Magyarországhoz, ha soha és sehol el nem áruljuk, amiért a magyar harcosok életüket adták, és soha, sehol – még közvetve sem – nem igazoljuk a gyilkosokat.

Zelk Zoltán
Feltámadás

Úgy vonaglanak szavaim, mint Budapest kövein a haladók, s oly formátlanok, mint a magyar ifjak és munkások széttrancsolt holtteste. De lehet-e most másként szólnom? Én nem tudok. Én nem tudok mást, csak sikoltani. Felsikoltani az egekre és leborulni a világ legnagyobb hősei, a mai magyar

ifjak előtt. Ó, magyar ifjúság, s ti város peremének meggyalázott drága népe, hozzátok könyörgöm. Oldozzatok fel bűneimtől és fogadjatok magatok közé, mert higgyétek el, a lelkem már régen a tiétek. Isten áldjon benneteket, ti élők, s Isten veletek, ti holtak, kiknek véréből le-szen a feltámadás!

L E C T O R I S S A L U T E M

Rosszkedvünk ősze

Törvény van róla, hogy a gyógyuláshoz való jog mindekit megillet.

Az egybiztosító rendszer talapzata pedig recseg, ropog. Elégedetlen a beteg, a hozzátartozó, a gyógyító személyzet. Talán csak az elégedett, akinek sikerült elvinni a csaptelepet, a villanykörtét a fürdőszobából, paplanhuzatot, a lepedőt az anyaszállásról, vagy a műanyag széket a folyosóról.

Mi, egészségügyiek nem vagyunk eléggé felkészülve a naponta változó finanszírozásra. A megéri – nem éri meg kihívásaira.

Nehezen értjük, hogy az épp a minimálbért meghaladó fizetéséből a nővér mi-

ért támogassa a hatalmas aranykeresztet a nyakában hordó, nyegle, még köszönni sem tudó, kigyúrt fiatalembert, vagy még a lábujján is gyűrűt hordó „anyukát”, akik együtt vesznek semmibe és nézik le az egészségügy napszámosait. Akik egy fillér tb járulékot sem fizetnek! Tényleg autentikus szakemberek és jó érzésű civilek bevonásával kell, hangsúlyozom, mielőbb kell kimunkálni és megérteni, hogy a gyógyításnak ára van, ha az már evidencia, hogy a kenyeret, vagy a cipőt sem adják ingyen!!!

Tisztességes bér és jogviszonyok között nem kell félni attól, hogy a hálapénz,

mint vörös posztó lengedezzen mindenki szeme előtt, akik vélt, vagy jogos sérelmeiket akarják orvosoltatni ezáltal. Ne kelljen félni attól, hogy legjobbjaink, leghátrabbjaink vesznek a retye-rutyát és arrébbállnak. Ne kelljen félni attól, hogy felelőtlen média-varázslók folyamatosan gondoskodnak lejáratusunkról, ismerve a rossz érdekérvényesítő szerepünket.

Legyen újra szolgálat az egészségügy, magas presztízű, jól megfizetett, nagy tudást igénylő szolgálat. Valamennyiünk üdvére!

dr. Dolinay Tamás
 II. Gyermekosztály
 főszerkesztő

RENDEZVÉNYNAPTÁR • 2005. NOVEMBER-DECEMBER**november 3.****Egy év tapasztalatai a Visudyne kezeléssel**

Helyszín: Jósa András Kórház, Sebészeti tömb, Nagyelőadó terem

Szervezők: dr. Czeglédi Miklós főorvos

november 12.**A gastroenterologia-hepatologia aktuális kérdései – akkreditált továbbképzés**

Helyszín: Jósa András Kórház, Sebészeti tömb, Nagyelőadó terem

Szervező: dr. Rácz Ferenc részlegvezető főorvos

november 14.**Koszorúzás dr. Kállay Rudolf kórház-igazgató, sebész főorvos halálának 85. évfordulója alkalmából**

Helyszín: Jósa András Kórház, Kállay Rudolf Orvosi Szakkönyvtár

Szervező: Kührner Éva könyvtárvezető

november 15.**Sebkezelés és MRSA pozitív betegek ellátása – Higiénés osztály tudományos ülése**

Helyszín: Jósa András Kórház, Sebészeti tömb, Nagyelőadó terem

Szervező: Dr. Orosz Márta osztályvezető főorvos

november 22.**A rákszűrés jelentősége – a Magyar Rákellenes Liga Tudományos Ülése**

Helyszín: Jósa András Kórház, Sebészeti tömb, Nagyelőadó terem

Szervező: dr. Szerafin László

december 5.**Mikulás napi ünnepség a Gyermekrehabilitációs Osztályon**

Helyszín: Jósa András Kórház, Gyermekrehabilitációs Osztály

Szervező: Szociális csoport

december 6.**Mikulás napi ünnepségek a Fül-Orr-Gégészeti Osztály Gyermekrészlegén, és az I. Gyermekosztályon**

Helyszín: Jósa András Kórház, Fül-Orr-Gégészeti Osztály, és I. Gyermekosztály

Szervező: Szociális Csoport

december 20.**Ökumenikus Istentisztelet**

Helyszín: Jósa András Kórház, Szent Lázár Kápolna

Szervező: Szociális Csoport

december 20.

Karácsonyi nyugdíjas találkozó

KÓR-HÁZUNK

A SZABOLCS-SZATMÁR-BEREG MEGYEI ÖNKORMÁNYZAT JÓSA ANDRÁS KÓRHÁZ LAPJA

Felelős kiadó:

Dr. Pintérné dr. Gönczi Ágnes
 főigazgató

Főszerkesztő:

dr. Dolinay Tamás

A szerkesztőbizottság:

Bugya István
dr. Harsányi Gergő
Jakabné Harcsa Erzsébet
Szabó Tibor
Tass Emőke

A szerkesztőség munkatársai:

Gyarmati Ágnes
Nagy Viktória

Szerkesztő:

Kovács Mariann
kovacs.mariann@nytv.hu

Fotó:

Racskó Tibor

Tervezés,

nyomdai kivitelezés:

Tatár Róbert
reklámgrafikus
 Tel.: (30) 903-7883
robitatar@yahoo.com

Ingyenes kiadvány.
Megjelenik kéthavonta
1.500 példányban.

A szerkesztőség címe:

4400 Nyíregyháza,
Szent István u. 68.
 Tel.: (42) 465-666

Drága
halottaink
emlékére!

Ratkó József
Föld fölé tartanak

Halottaimtól búcsúzni
nem tudok, nem akarok.
Szorítanak, magukhoz húznak
csontjukig meztelen karok.

2005. november 1.
Mindenszentek, Halottak napja, 2005

Ölelésüktől kipirulva
lélegzek nagy-boldogan.
Engem halottak szültek, engem
ők éltetnek szigorúan.

Föld fölé tartanak, nehogy
árok-ló-emelkedő
Hullámaival szájon csapjon,
fojtogasson a temető.

A képek Szabó Tibor a Nyíregyházi temetőről készült „Halottak faluja” című sorozatából valók.

Megújult a Tüdőgondozó

2005.10.26.

